

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Kļūst par Latvijas Universitātes goda doktoru

28. septembrī vizītē Latvijā bija ieradies Jaunās Aleksandrijas bibliotēkas (AB) izveidotājs un ilggadējais direktors Ismaīls Serageldins (*Ismaīl Serageldin*).

Serageldins apmeklēja Latviju, lai piedalītos atjaunotajā Latvijas Universitātes lekciju ciklā "Pasaulē lideru lasījumi", sniedzot vieslekciju par temu "Čīņa ar viltus ziņām un alternatīvajiem faktiem: aktuālie 21. gadsimta izaicinājumi. Sabiedrības izpratne par medijpratību". AB izveidotājam svinīgā ceremonijā tika piešķirts LU goda doktora tituls.

Dr. Ismaīls Serageldins ir Ēģiptē lielākās – AB dibinātājs un ilggadējais direktors, kurš spējis nosargāt bibliotēkas identitāti un misiju sarežģītos valsts varas apstākļos. Viņš publicējis vairāk nekā 100 grāmatu un monografiju, kā arī vairāk nekā 500 zinātnisku publikāciju par dažādiem tematiem biotehnoloģijās, lauku attīstībā, ilgtspējas un sabiedrības vērtību zinātnē. "Serageldins ir izcils vēl mūsu dienās saglabāties akadēmiskā universālisma piemērs, kurš savos darbos un runās ir spējis ļoti dziļi un izpratnes pilnā veidā skart sabiedrībai nozīmīgākās temas, aplūkojot tās visas pasaules attīstības kontekstā. Vienalga, vai tās ir demokratijas vai ģenētiski modificēto organismu problēmas, visās viņš spējis ieraudzīt un definēt problēmu kopsakarības un attīstības virzienus," uzsvēra LU rektors prof. Indriķis Muižnieks.

Liels ir bijis Dr. I. Serageldina ieguldījums Ēģiptes izglītības un zinātnes attīstībā. "Aleksandrijas bibliotēka iekļauj vairāk nekā 11 pētniecības centru, izdod grāmatas, organizē konferences, piedāvā lekcijas par zinātņu un kultūru un iekārto zinību centrus bērniem visā pasaulē. Ēģiptes nostūros. Tā ir kā spoža zinību un kultūras bāka gan nacionālā, gan starptautiskā līmenī," norādīja Latvijas ekspresdientē prof. Vaira Viķe-Freiberga. "Dr. Serageldins ir izcils orators un aprīņojami daudzpusīga un erudīta personība, kurā ir bauda klausīties gan snieguma elegances dēļ, gan satura bagātības ziņā."

Pie Brīvības pieminekļa taps puķu dobe "Ziedošais Simtgades pavasaris"

Latvija 100

Gatavojoties Latvijas simtgadei, 9. oktobrī pie Brīvības pieminekļa sākti gatavošanas darbi sīpolpuķu dobes "Ziedošais Simtgades pavasaris" stādīšanai. Puķu dobi ierīkos SIA *Onava* sadarbībā ar

SIA *Rīgas meži*. Tas ir viens no projektiem, kas iekļauts Latvijas valsts simtgades Rīgas programmā. Pie Brīvības pieminekļa iecerēts izveidot sīpolpuķu dobi 620 kvadrātmetru platībā, kurā šoruden tiks iestādīti 94 000 tulpju un muskaru sīpolu, kas uzdziedēs 2018. gada pavasarī. Brīvības pieminekļa kreisajā pusē uz zilas krāsas muskaru šķirnes *Blue magic* fona ar rozā krāsas tulpēm *Rosalie* un sarkanām tulpēm *Latvija* tiks izveidots uzraksts "ES LATVIJU". Sirds formai paredzēts izmantot 1200 tulpju šķirnes *Latvija* sīpolus. Savukārt pieminekļa labajā pusē viņšosies Latvijas karogs, kurū veidos triumfa grupas tulpes *Pallada* un *White Dream* karminsarkanā un baltā krāsā.

"Dod Pieci" komanda saņem Eiropas Pilsoņu balvu

Labdarības maratona "Dod Pieci" komandai svinīgā ceremonijā 13. oktobrī pasniegs Eiropas Pilsoņu balvas goda medaļu. Labdarības maratona "Dod Pieci" komandu apbalvojumam izvirzīja Eiropas Tautas partijas Latvijas eiroparlamentārieši – Sandra Kalniete, Krišjānis Kariņš un Artis Pabriks, bet gala lēmumu par laureātiem pieņēma Eiropas Pilsoņu balvas komiteja. Ceremonijas tiešraidi varēs skatīties *lsm.lv*.

"Dod Pieci" komanda

Eiropas Pilsoņu balva ir Eiropas mēroga apbalvojums, ko Eiropas Parlaments (EP) ik gadu piešķir personām, grupām vai organizācijām par izcilu sasniegumu un ieguldījumu, veicinot ES iedzīvotāju savstarpējo sapratni un sadarbību ES ietvaros, kas stiprina Eiropas garu. Balvu piešķir arī par ikdienas darbību, kas apliecina un sabiedrībā nostiprina Eiropas Savienības Pamattiesību chartā paustās kopējās vērtības – cilvēka cieņu, brīvību, vienlīdzību un solidaritāti.

Koalīcija atbalsta pakāpenisku pāreju uz izglītību latviešu valodā

Valdošā koalīcija sagaida pakāpenisku pāreju uz izglītību latviešu valodā, pēc valdošo politisko spēku sanāksmes žurnālistiem sacīja Ministru prezidents Māris Kučinskis (ZZS). Mēneša laikā izglītības un zinātnes ministram Kārlim Šadurskim (*Vienotība*) jā sagatavo informatīvais ziņojums un iespējamie likumu grozījumi, par kuriem tiks diskutēti. Ziņojumā jāparāda konkrētie rīcības plāni, uzsvēra Kučinskis. Viņš atgādināja, ka arī valdības deklarācija paredz sagatavot ceļakarti virzībai uz izglītību latviešu valodā.

Koalīcijas sanāksmē savu redzējumu prezentēja Šadurskis, kurš pagājušajā nedēļā paziņoja, ka

2020./2021. mācību gadā vispārīgglītojošajās vidusskolās visus vispārīgglītojošos mācību priekšmetus iecerēts mācīt tikai latviešu valodā, saglabājot mazākumtautību skolēniem iespēju dzimtajā valodā apgūt mazākumtautību valodu, literatūru un ar kultūru un vēsturi saistītus priekšmetus.

Pāreju uz izglītību latviešu valodā vēlas atrisināt līdz februārim

Pāreju uz izglītību latviešu valodā vēlas atrisināt līdz 2018. gada februārim, lai to nevarētu izmantot kā instrumentu priekšvēlēšanu kampaņām, intervijā LTV raidījumam *Rīta Panorāma* sacīja Ministru prezidents Māris Kučinskis (ZZS). Kučinskis vēlreiz apliecināja, ka starp koalīcijas partneriem nevienam nav šaubu, ka izglītība Latvijā ir jāiegūst valsts valodā, jo konkurenci darba tirgū varēs izturēt tikai tie, kuriem būs labas valsts valodas zināšanas. "Tomēr būtiski, lai minēto jautājumu neizmantotu kā instrumentu priekšvēlēšanu kampaņām, tāpēc diskusijām būs jānotiek noteiktos termiņos un es pieļauju, ka to varētu atrisināt līdz nākamā gada februārim vai martam. Galvenais nepieļaut situāciju, ka minētais jautājums tiktu izmantots priekšvēlēšanu kampaņām," sacīja Kučinskis.

Latvijas un Kolumbijas sadarbība

6. oktobrī notika ceturrtās Latvijas un Kolumbijas Ārlietu ministriju politiskās konsultācijas, kurās vadīja valsts sekretārs Andrejs Pildegovičs un Kolumbijas ārlietu ministra vietniece Pati Londonjo Haramiljo (*Patti Londoño Jaramillo*). Politisko konsultāciju laikā puses uzsvēra pēdējo gadu veiksmīgo divpusējo dialogu, kas ir veicinājis jaunas sadarbības iespējas uzņēmējdarbībā, izglītībā un zinātnē, kultūrā. Notika viedokļu apmaiņa par to, kā sekmēt turpmāko sadarbību starp Latvijas un Kolumbijas augstākās izglītības iestādēm, veicinot studentu un mācībspēku apmaiņu.

Abpusēji tika atzīta ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu kopienas nozīme un izvirzīti mērķi reģionālai sadarbībai, kā, piemēram, ilgtspējīga attīstība, vide, klimata pārmaiņas un bioloģiskā daudzveidība. Sarunā tika izteikts gandarījums par Latvijas un Kolumbijas sekmīgo sadarbību starptautiskajās organizācijās. Puses pārrunāja Kolumbijas pievienošanās procesu Ekonomiskās attīstības un sadarbības organizācijai (OECD). Latvija piedāvāja savu iestāšanās pieredzi OECD. Kolumbijas ārlietu ministra vietniece vizītes Latvijā laikā apmeklēja Latvijas Nacionālo biblio-

tēku, Rīgas Tehnisko universitāti un Latvijas Lauksaimniecības universitāti.

Latvija prezentē savu tūrisma piedāvājumu OECD konferencē Parīzē

Francijā notika Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (OECD) Augsta līmeņa konference par ilgtspējīgu un iekļaujošu tūrisma politiku (*OECD High Level Meeting on Tourism Policies for Sustainable and Inclusive Growth*).

Latvijai kā jaunai OECD dalībvalstij dalība konferencē un tās ietvaros notiekošajā izstādē bija unikāla iespēja iepazīstināt Eiropas un Pasaules lielākos tūrisma nozares pārstāvjus ar Latviju un mūsu dažādo tūrisma piedāvājumu. Konferencē piedalījās tūrisma nozares valsts institūciju, nevalsts sektora un uzņēmumu pārstāvji no visām OECD dalībvalstīm, t.i., 35 valstīm, tai skaitā augstākā līmeņa vadība no tādām tūrisma nozares "milzēm" kā *Accor*, *AirBnB Inc.*, *Trip Advisor LLC*, *TUI Group* un citiem. Konferencē laikā Latvija kopā ar pārējām OECD dalībvalstīm pievienojās OECD "Paziņojumam par tūrisma politiku ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei", kas akcentē pamatprincipus OECD valstu valdību īstenojamā tūrisma politikā un iezīmē virzienus OECD darbam tūrisma jomā turpmākajos gados. Paziņojums pasvīturo tūrisma nozares ievērojamo nozīmi uz OECD valstu ekonomiku izaugsmi un jaunu darbavietu radīšanu.

Latvijas muzeju kopizstādes dizaina veidotājs

Metu konkursā par "Izstādes "Latvijas gadsimts. Mūzeju izstāde valsts simtgadei" zinātniskās koncepcijas mākslinieciskā risinājuma izstrādi un īstenošanu" uzvarējis dizaina birojs *H2E*. Izstāde "Latvijas gadsimts" ir veltīta Latvijas 100 valstiskuma gadiem un ievērojama ar to, ka būs līdz šim vērienīgākā nozares vēsturē – pirmo reizi vienas izstādes veidošanā piedalās vairāk nekā 60 Latvijas muzeju. Tā notiks Latvijas Nacionālā vēstures muzeja pašreizējās telpās Rīgā, Brīvības bulvārī 32. Izstāde būs atvērta trīs gadus, sākot no 2018. gada maija. Plašāka informācija par izstādi jau tagad pieejama vietnē www.latvijaspasimts.lv. Izstādes mērķis ir rosināt domāt par Latvijas vēsturi kā sarežģītu pārmantotības un pārmaiņu stāstu. 11 tematiskajās sadaļās paredzēts aptvert Latvijas vēsturi no 1918. līdz 2004. gadam.

ECT spriedums trīs lietās pret Latviju

Eiropas Cilvēktiesību tiesa izskatījusi trīs lietas pret Latviju. Lieta "Ābele pret Latviju". Savos 2012. gada 12. septembrī un 24. ok-

tobrī Tiesā iesniegtajos pieteikumos sūdzības iesniedzējs Valters Ābele, kurš ir kurlmēms, sūdzējās par ieslodzījuma apstākļiem Brasas cietumā laikā no 2011. gada decembra līdz 2015. gada februārim. Tiesa vienbalsīgi atzina, ka Valtera Ābeles ieslodzījuma apstākļi Brasas cietumā bija neatbilstoši Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas prasībām. Iesniedzējs bija lūdzis piespriest viņam nodarītā morālā kaitējuma kompensāciju, nenorādot konkrētu summu. Tiesa šo prasību apmierināja, atlidzībā piespriežot EUR 7 500.

Lieta "Kalēja pret Latviju". Savā 2008. gada 28. marta Tiesā iesniegtajā pieteikumā iesniedzēja Ineta Kalēja sūdzējās, ka krimināllietas, kurā viņa tika saukta pie kriminālatbildības par naudas piesavināšanos, izskatīšana bija nesamērīgi ilga (9 gadus) un ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā, noprotinot viņu kā liecinieci, netika nodrošinātas tiesības uz aizstāvību. Iesniedzēja ieskatā tādējādi tika pārkāptas viņas tiesības. Iesniedzēja lūdza piespriest kompensāciju par morālo kaitējumu EUR 500 000 apmērā. Tiesa šo prasību apmierināja tikai daļēji, kompensācijā par morālo kaitējumu piešķirot EUR 4 000.

Lieta "Ostroveņecs pret Latviju". Savā 2013. gada 24. maija Tiesā iesniegtajā pieteikumā sūdzības iesniedzējs Nīkita Ostroveņecs sūdzējās, ka Valsts policijas konvoja darbinieki 2010. gada maijā Rīgas apgabaltiesas aizturēto personu telpā bija pielietojuši pret viņu fizisku spēku, nodarot miesas bojājumus, un ka šī incidenta izmeklēšana nav bijusi efektīva. Iesniedzējs bija lūdzis piespriest viņam kompensāciju par morālo kaitējumu EUR 15 000 apmērā, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un izmaksas 1 210 EUR apmērā. Tiesa iesniedzēja prasību apmierināja tikai daļēji, kompensācijā piespriežot 8 000 EUR par morālo kaitējumu un 1 210 EUR kā atlīdzinājumu par tiesāšanās izdevumiem.

Ģimenes dienas Norvēģijas pilsētā Bergenā

Aizkustinošas, interesantas un daudzveidīgas – tādas bijušas Ģimenes dienas Norvēģijā Bergenā, kas norisinājās no piektdienas līdz pat svētdienai vēlāi pēcpusdienai.

Ģimenes dienas Bergenā rīkoja Latvīšu kultūras skola *Bergausis*. Skolas koordinatore Ilga Švāne teic, ka visi apmeklētāji vēl nav saskaitīti, tomēr aplēses liecina, ka sarīkojumos līdzdarbojušies 100 līdz 150 cilvēku. Ieradušies ne tikai Bergenā dzīvojošie tautieši, bet arī tie, kuri dzīvo attālak. Tāpat atnākušas bija arī dažas norvēģu ģimenes, kurās jo sevišķi interesējuši tirdziņā nopērkamie latviešu amatnieku darinājumi.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Ušakovs paziņo par līgumu ar Putina partiju

Partijai *Saskaņa* savulaik bija noslēgts sadarbības līgums ar Krievijas prezidenta Vladimira Putina partiju *Vienotā Krievija*. Tas tika parakstīts 2009. gada 21. oktobrī Sanktpēterburgā uzreiz pēc partijas kongresa. Toreiz apvienības *Saskaņas centrs* vārdā to parakstīja toreizējais *Saskaņas centra* Saeimas frakcijas vadītājs Jānis Urbanovičs.

9. oktobrī LTV raidījumā *Rīta panorāma* *Saskaņas* valdes priekšsēdis Nils Ušakovs (*attēlā*) paziņoja, ka sadarbības līgums ar Krievijas prezidenta Vladimira Putina pārstāvēto partiju *Vienotā Krievija* vairs neesot spēkā. *Saskaņa* 2015. gadā pievienojusies Eiropas Sociālistu partijai, kas tradicionāli attiecības ar trešajām pusēm veido centralizēti, tāpēc partija pieņēmusi lēmumu informēt *Vienoto Krieviju*, ka minētais līgums zaudējis spēku. Ušakovs arī piebilda, ka līgums ar Krievijas partiju bija tikai kā instruments, kas ļāvis veidot labākas attiecības ar Krieviju, piemēram, Rīgas domei ar vairākiem Krievijas reģioniem un to pašvaldībām. "Tomēr situācija mainījies kopš laika, kad tika ieviestas sankcijas pret Krieviju, līdz ar to līgumam nav nekādas nozīmes," sacīja Ušakovs.

Manhetenas īsfilmu festivālā

No 28. septembra līdz 8. oktobrim Latvijas kinoteātros 11 pilnmetrāžas norisinājās starptautiskais īsfilmu kinofestivāls *Manhattan Short*, kurā ietvaros pirmo reizi festivāla vēsturē bija iespējams redzēt arī Latvijas veicumu – režisora Pāvela Gumeņņikova īsfilmu "Sarauj, Just!", kurā galvenās lomas atveidojis Aleksandrs Ronis ieguvus labākā aktiera titulu.

Kinofestivāls *Manhattan Short* ir lielākais īsfilmu festivāls pasaulē, kas norisinās vairāk nekā 250 pilnmetrāžas vienlaikus un ir īpašs ar to, ka tiesneši ir paši skatītāji – katrs skatītājs saņem anketu un balso par, viņaprāt, labāko īsfilmu un aktieri. Festivāls notiek vienas nedēļas ietvaros visā pasaulē, tostarp arī Latvijā. Šogad festivāls svinēja 20 gadu jubileju, piedāvājot īpaši daudzveidīgu programmu – sākot no komēdijas līdz šausmu filmai un no animācijas līdz drāmai. Kopumā festivāla atlasē piedalījās 1615 īsfilmas no 75 valstīm un tikai 10 no tām tika izvēlētas *Manhattan Short* programmai, tajā skaitā arī Pāvela Gumeņņikova "Sarauj, Just!".

Baltijas Asamblejas balvu mākslā piešķir Laimai Slavai

Saeimā vērtējot Baltijas Asamblejas (BA) balvas kandidātus, starptautiska žūrija nolēma 2017. gada balvu mākslā piešķirt mākslas zinātniecei un redaktorei Laimai Slavai par izcilo profesionālo ieguldījumu mākslas zinātnes teorijas attīstībā un grāmatu izdevniecības jomā, veicinot Latvijas kultūras atpazīstamību arī starptautiskajā līmenī.

Kīpsala pulcēs dizaina cienītājus

Rudenī Rīga, kā ierasts, kļūst par Baltijas dizaina galvaspilsētu. No 6. līdz 8. oktobrim Kīpsalā notika Rīgas starptautiskā dizaina izstāde *Design Isle 2017*. Tajā varēja apskatīt Baltijas dizaina uzņēmumu, profesionāļu un studentu rūpnieciskā, modes, vides, interjera, foto un grafiskā dizaina darbus. Īpaša uzmanība tika veltīta arī vietējo dizaineru veikumam.

Izstādē bija apskatāmas dizaina mēbeles, gaismas ķermeņi, apģērbi un aksesuāri, dzīvesstila produkti u.c. oriģināli dizaina produkti, ko prezentēja Baltijas vadošie dizaineri un dizaina uzņēmumi. Ar svaigām idejām un neordināriem risinājumiem pārsteidza arī Latvijas dizaina skolu un augstskolu audzēkņi, kas izstādē prezentēja savus diplomdarbus un radošos projektus. Otro reizi izstādē *Design Isle* notika arī Baltijas dizaina gadatirgus, kur talantīgie pašmāju un Baltijas dizaineri tirgoja oriģinālus un mūsdienīgus dizaina produktus – interjera priekšmetus, apģērbus, aksesuārus un vēl daudz ko citu.

Uz Pāvilstas mūzeju atceļojusi glezņa no Amerikas

Uz Pāvilstas novadpētniecības mūzeja krājumu kā dāvinājums no Amerikas Savienotajām Valstīm atceļojusi kāda īpaša glezņa, kas tagad vēstis par latviešu bēgļu gaitām. Tās ceļš uz Latviju ved caur latviešu aktrises Ilzes Rūdolfa dzimtas stāstu. Reiz, viesojoties pie saviem radiem Amerikā, aktrise tur pamanījusi gleznu, kur attēlotas senas dzirnavas. Pēc atmiņu stāstiem Latvijas ainavu ar senajām dzirnavām ir gleznojis

kāds poļu izcelsmes autors.

Atceroties pagājušos laikus un to, kā daudzas latviešu ģimenes devās bēgļu gaitās, ieraugot senās un skaistās Mīndes dzirnavas gleznā, kas tagad pārvēršas drupās un apaug ar bērziem, gados vecākiem pāvilostniekiem tas ir aizkustinošs brīdis, arī Rūtai Bridānai, kuŗa dzīvojusi netālu no dzirnavām.

Topošajā Zuzeum atklāj Izraēlas laikmetīgās mākslas izstādi

6. oktobra vakarā bijušajā "Sapņu fabrikā" jeb topošajā mākslas centrā *Zuzeum* atklāta Izraēlas laikmetīgās mākslas izstāde "Sapņi un drāmas", pulcējot teju visus ekspozīcijā aplūkojamo darbu māksliniekus, kā arī pašmāju mākslas profesionāļus un baudītājus. Izstādi ievadīja tās kuratora Roja Branda ekskursija, sniedzot priekšstatu par daudzveidīgajiem darbiem.

"Sapņi un drāmas" ir līdz šim vērienīgākā Izraēlas laikmetīgās mākslas reprezentācija Baltijā. Tajā aplūkojami 14 mākslinieku darbi, kas runā par mūsdienu Izraēlas politiku, sociālo dzīvi un sabiedrību no dažādiem skatpunktiem. Izstādē piedalās tādi starptautiski pazīstami mākslinieki kā Sigalita Landava, Jehudita Sasporsata, Erezs Izraeli, Dors Guezs un citi.

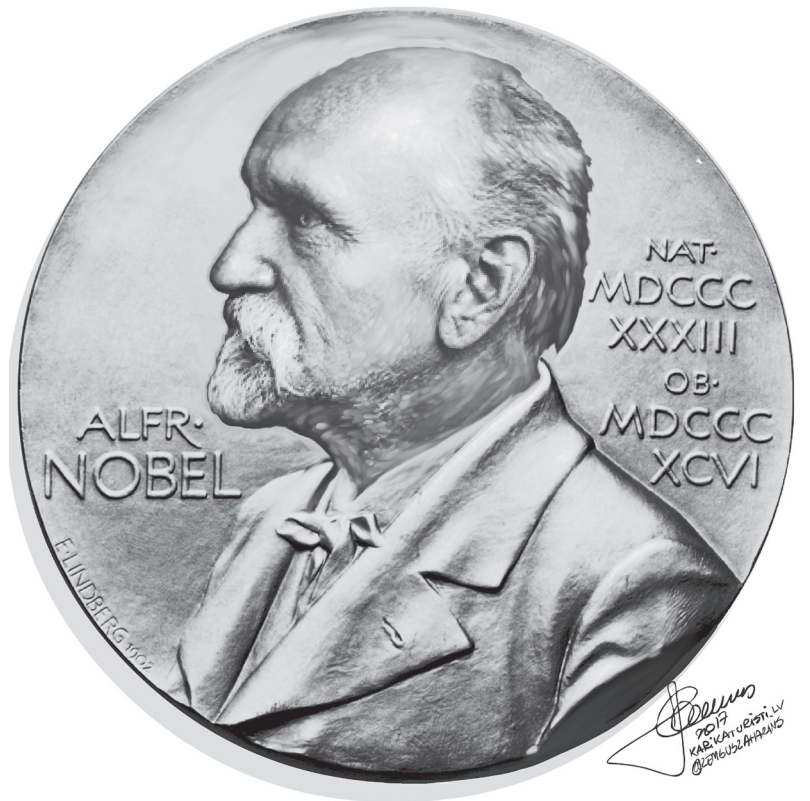
Liepājā izskan Latvijas simtgadei un Indijas neatkarības 70. gadadienai veltīts koncerts

22. septembrī Liepājas koncertzālē *Lielais dzintars* ar Latvijas vēstniecības Indijā atbalstu notika Liepājas Simfoniskā orķestra un indiešu vijolspēles ikonas, komponista Dr. L. Subramanjam (*Dr. L. Subramaniam*) kopīgs koncerts "Lūsēns un Subramanjam. Veltījums Latvijai". Koncertā pirmo reizi tika atskaņota Dr. L. Subramanjam Latvijas simtgadei par godu komponētā *Svētku simfonija*. Tāpat arī klausītājiem bija iespēja dzirdēt Dr. L. Subramanjam komponēto koncertu vijolei ar orķestri *Isabel* un Indijas neatkarības 70. gadadienai veltīto simfoniju *Bharath*. Pirmatskaņojumu koncertā piedzīvoja arī Jāņa Lūsēna komponētā *Romantiskā simfonija*.

Dr. L. Subramanjam atzinis, ka komponējot Latvijai veltīto simfoniju, iedvesmojies no latviešu tautasdziesmām. Skaņdarbu, kuŗam ir trīs daļas, komponists raksturojis šādi: "Pirmā ir tāda laimīga, otrā ir emocionāla, dzīvi apliecināšana ar apziņu par savu neatkarību, bet trešā – viss jau ir uzbūvēts, un ikviens ir gatavs doties tālāk. Šī laime un apvienošanās ir iekļauta visās trijās daļās." Koncertu apmeklēja arī Latvijas vēstnieks Indijā Aivars Groza, kuŗš ar Liepājas Simfonisko orķestri un indiešu māksliniekus apsprieda nākamo sadarbības projektu – kopīgos koncertus Indijā 2018. gadā.

Ziņas sakopojis P. Karlsons

Vairāk lasiet Kārļa Streipa komentāru 5. lpp. // Zīmējums: Zemgus Zaharāns

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

NĪDERLANDE. Latvijas vēstniecībā Nīderlandē notika sadarbības seminārs "Diasporas loma radošo industriju eksporta veicināšanā Beniluksa valstīs" kā daļa no Radošās nedēļas 2017 plašākas programmas Latvijā. Atklājot sarikojumu, pārstāvniecības vadītājas vietnieks Mārtiņš Pundors uzsvēra semināra rīkošanu kā loģisku turpinājumu Eiropas latviešu kongresam šī gada vasarā. Būtiski, ka seminārs pievērs pastiprinātu uzmanību radošo nozaru lomas stiprināšanai valsts tēla atpazīstamības veicināšanai. Ārvalstīs dzīvojošo latviešu iesaiste sadarbības semināros stiprina saikni ar Latviju un veicina valsts gatavošanos simtgadei. Pundors uzsvēra valsts iestāžu, tostarp, Latvijas vēstniecības Nīderlandē atvērtību tradicionālo pieeju apvienošanai ar inovācijām un jaunām pieejām sadarbības stiprināšanai. Eiropas Latviešu apvienības vicepriekšsēde Elīna Pinto uzsvēra, ka svarīgi apmainīties viedokļiem un stāstiem par pieredzi, lai tādējādi veicinātu katra projekta ieviešanu Beniluksa valstīs. Savukārt Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras pārstāvniecības vadītāja Nīderlandē Egita Aizsilniece-Ibema iepazīstināja ar LIAA un tās pārstāvniecību lomu eksportējošu uzņēmumu sekmīgai jaunū tirgu atklāšanai.

KRIEVIJA. Kaļiņingradā, viesnīcā *Radisson*, notika Latvijas Vīzu centra prezentācija – preses konference saistībā ar *Pony Express* vīzu centra atvēršanu. Prezentāciju – preses konferenci kopīgi rīkoja Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas sadarbības partneris Krievijā, kompanija *Pony Express* kopā ar Latvijas Republikas vēstniecības Krievijā konsulārās nodaļas kanceleju Kaļiņingradā. Preses konferencē klātesošajiem interesentiem tika sniegta informācija par Latvijas Republikas vēstniecības Krievijā konsulārās nodaļas kancelejas Kaļiņingradā darbību, vīzu izsniegšanu ceļošanai uz Latviju, kā arī uz Slovākiju, Ungāriju, Šveici un Slovēniju vīzu pārstāvības ietvaros. Tika uzsvērtā veiksmīgā ilggadējā sadarbība ar kompaniju *Pony Express*, sniegts ieskaits izsniegto vīzu statistikā. Klātesošie tika iepazīstināti ar iespējām ceļot uz Latviju un aicināti apmeklēt Latviju kā izvēlēta tūrisma galamērķi. Īpaši tika uzsvērtā Latvijas simtgade un ar svētku norisi saistītā plašā sarikojumu programma 2017.-2021. gadā.

BALTĶRIEVIJA. "Latvija ir ieinteresēta ciešā sadarbībā ar Baltkrieviju transita un loģistikas jomā, un kā vienu no perspektīviem projektiem redzam sadarbību ar Baltkrievijas – Ķīnas industriālo parku "Lielais akmens", sacīja Saeimas priekšsēdes biedrs Gundars Daudze, Minskā tiekoties ar Baltkrievijas transporta un komunikāciju ministru Anatoliju Sivaku. "Baltkrievija mūsu valstij vienmēr ir bijusi nozīmīgs partneris transporta jomā – mūs saista kopīga transporta infrastruktūra, kā arī vēlme to attīstīt. Jau patlaban konteinerkravu pārvadājumu apjoms starp Latviju un Baltkrieviju, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir pieaudzis vairāk nekā divas reizes. Savukārt "Lielais akmens" abām valstīm paver jaunas sadarbības perspektīvas – šis ir grandiozs projekts, kas palīdzēs iedzīvināt Jaunā zīda ceļa ideju, transporta koridoram savienojot Ķīnu ar Eiropas Savienību," pauda G. Daudze.

ĶĪNA. 27. septembrī Sudžo notika Rīgas un Sudžo sadraudzības pilsētas 20 gadu jubilejas svinības, kuŗās piedalījās Latvijas delegācija Rīgas pilsētas izpilddirektora Jura Radzēviča vadībā. Latvijas vēstniecību Ķīnas Tautas Republikā pārstāvēja vēstniecības vadītāja vietniece Inese Liepiņa. Svinības tika atklāta Jūgendstila izstāde Sudžo bibliotēkā, kuŗas autore ir Jūgendstila centra vadītāja Dr.arch. Agrita Tipāne. Sudžo Starptautiskajā draudzības parkā tika iedēstīts jubilejas ginko koks, kas liecinās par pilsētu sadraudzību. Sudžo *Poly group* jaunajā koncertzālē koncertus sniedza Latvijas Universitātes deju ansamblis *Dancis* un kamerkoris *Balsis*. Sadraudzības līgums ar Sudžo tika noslēgts 1997. gada 27. septembrī.

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Navāļņijs "apsveic" Putinu dzimšanas dienā, mūsdienu čekisti "uzgājuši" t.s. telefonterroristus – un Igaunijas robežas tuvumā notiek mistiskas izdarības: tāda ir mūsdienu Krievija 2017. gada oktobrī – 100 gadus pēc bolševiku apvērsuma Petrogradā, ko 84 gadus dēvēja pat "Lielo Oktobra sociālistisko revolūciju".

Sestdien, 7. oktobrī, Vladimirs Putins kļuva 65 gadus vecs. 18 gadi pie valsts stūres... Jubilārs saņēma veselu lērumu dāvanu; vairums glabāšoties Krievijas Federācijas prezidenta bibliotēkā, kādu mazumiņu viņš paturēšot sev. Korupcijas apkaļošanas fonda vadītājs Aleksejs Navāļņijs bija nolēmis Putinu dzimšanas dienā "apsveikt" visai savdabīgā veidā: tai pašā sestdienā kārtējo reizi organizējot visā Krievijā mierīgus (tas pasvītrots) mītiņus un piketus.

Saukļi: "Pret korupciju", "Par Navāļņiju" (kā kandidātu 2018. gada vēlēšanās), "Krievija prasa brīvību", "Krievija bez Putina" un "Apsveicam dzimšanas dienā – un ar dievu".

No Kremļa tika saņemts attiecīgs rikožums, un 29. septembrī tika piespriestas Navāļņijam – kārtējo reizi – 20 diennaktis tuptūzī, it kā par nesakcionētu pasākumu rikošanu. To protesta un Putina jubilejas sestdienu viņš pavadīja aiz restēm, kas netraucēja viņa piekritējiem pulcēties uz masu mītiņu Putina dzimtajā Pēterburgā un sarīkot demonstratīvu "pastaigu" Maskavas galvenajā – Tveras – ielā, jo bija aizliegts rīkot mītiņus Puškina laukumā un Manēžas laukumā iepretim Kremliem.

Navāļņijs kā Putina oponents cenšas visnotaļ ievērot, var teikt,

spēles noteikumus, ko nevar teikt par citiem: KGB pēcteces – Federālā drošības dienesta (FSB) vadītājs Aleksandrs Bortņikovs 5. oktobrī paziņoja, ka telefona terroru – zvanišanu par daudzos objektos izliktām mīnām – organizējuši "četri Krievijas pilsoņi, kas mīt ārzemēs" un kuriem bijuši izpalīgi iekšzemē... Bet kas tad ietilpst šajā četriniekā? Man prātā iesāvēs viens vārds – Hordokovskis. Bet varbūt es maldos.

Iespaidīgi ir dati par šo "nerātņo joku" apjomu un sekām. Zvanišana sākusies 10. septembrī, un nācās evakuēt gandrīz 800 tūkstošus (!) cilvēku 120 Krievijas pilsētās. "Minas" esot bijušas 1900 ēkās. Psiholoģiskais efekts bija graujošs.

Dienā, kad pareizticīgie piemin Svētā Krusta uzsliešanu, dažādas mistiskas izdarības tika veiktas

netālu no Igaunijas robežas – Izbornskā, kur, ka vēsta senas hronikas, pirms 1200 gadiem ieradās trīs vikingu (varjagu) karakungi – Truvors, Sineuss un Rjuriks, liekot pamatus Krievzemes valstiskumam. Tai dienā Izbornskā bija sanācis, var teikt, "pareizticīgo staļinistu" zieds – priesteri un publicisti, Afganistānas un Čečēnijas karu veterāni, atzīmējot 10 gadus kopš dienas, kad 2007. gadā tā paša "kaluma" laudis, "Izbornskas kluba" dibinātāji, te, kāda paugura virsotnē, bija uzslējuši milzu krustu – ar slīpu šķērsbalķi, kā pienākas – un sāka sabērt uz šī "svētā paugura" zemi no visdažādākajām vietām.

Atzīmējot 10 gadus kopš "svētā krusta" uzsliešanas, šo mistisko izdarību dalībnieks Aleksandrs Notins uzskaita dažus no šiem "svētceļnieku" pienesumiem: Mē-

ness virsas paraugi no kosmonautiem, nogulšņu šķipsniņa no Ledus okeana dzilēm, ko ieguvis batiskafs, 5 km dziļumā urbjoties pie "mūsu" (!) Ziemeļpola, zemes saujņa no kanonizētā "Aļaskas Germana" kapa (tas bija priesteris, kas Aļaskā kristījis eskimosus un nomira turpat 1836. gadā – "Krievijas Amerikas" iemiesojums), zeme no sliežu ceļa uzbēruma Dno stacijā, kur Nijolajs II bija atteicies no troņa... Visinteresantākais pienesums ir gabaliņš no Mamres ozola stumbra tāss, jo šis ozols, kas atrodas Palestīnā netālu no lielas ebrēju apmetnes, bijis "liecinieks tam, ka Abrahams ticis ar Trīsvienības Dievu".

Nobeigumā atzīmēsim, ka Izbornska saskaņā ar Tartu miera līgumu no 1920. līdz 1940. gadam ietilpa neatkarīgās Igaunijas teritorijā un saucās Irboska.

KĀRLIS STREIPS

Pagājušajā nedēļā Skandināvijā tika paziņoti šī gada Nobela prēmiju laureāti. Eksakto zinātņu jomā balvas piešķīra cilvēkiem, kuŗi bija veikuši pētījumus jomās, kas man personīgi ir, kā saka, tumša bilde, eksakto zinātņu draugs neesmu bijis nekad. Literatūras prēmiju šogad saņēma Japānā dzimušais un Lielbritānijā uzaugušais Kazuo Išiguro, kuŗš vislabāk pazīstams par romānu "Dienas atlikusi daļa," kas arī ir pieejams lasītājiem latviešu valodā, un to tulkojusi Inguna Beķere. Miera prēmiju šogad piešķīra Starptautiskajai Kodolieroču likvidēšanas komitejai, un, ņemot vērā to, kas patlaban notiek Ziemeļkorejā, šī nu nebūs tā reize, kad kāds par to īpaši rauks pieri, kā tas bija, piemēram, kad kādreizējo ASV prezidentu Baraku Obamu izvirzīja balvai brīdī, kad viņš tikko bija sācis savu pirmo termiņu amatā. Tāpat jautājumi bija par balvu palestīnietim Jasiram Arafatam brīdī, kad daudzviet pasaulē viņu joprojām uzskatīja par teroristu, nevis valstsvīru, savukārt attiecībā uz Izraēlas prezidentu Šimonu Peresu, kuŗš prēmiju saņēma kopā ar J. Arafatu un arī ar Izraēlas premjērmīnīstru Jikaru Rabīnu, kritiķi norādīja, ka Nobela Miera prēmijas statūtos ir teikts, ka kandidātu apspriešanas laikā viens no galvenajiem kritērijiem ir tas, vai attiecīgais cilvēks savā valstī ir veicinājis mieru. Jā, balvas pamatā bija miera līgums starp Izraēlu un palestīniešiem, kuŗam savu roku pielika ASV prezidents Bils Klintonš, taču Š. Peress darīja ļoti daudz, lai Izraēlā izveidotu kodolieroču programmu (kuŗu oficiāli minētā valsts nav atzinusi

vēl šobaltdien), un to nu par mieru veicinošu procesu neuzskatīt vis.

Vislielāko skaitu Nobela prēmiju laika gaitā saņēmuši amerikāņi, kopumā vairāk nekā 350 balvu. Seko Lielbritānija, Francija, Vācija, Zviedrija, pavisam 68 valstis, no kuŗām nākuši prēmijas saņēmēji. Balvu sarakstā arī ir Krievija ar 23 balvām, un te gan jākonstatē, ka balvas īstenībā saņemtas trīs atsevišķās valstīs. Laikā kopš PSRS sabrukuma pie Nobela prēmijām tikuši četri fiziķi, lai gan trijos gadījumos viņi lielākoties strādāja ārpus Krievijas. Vairākas balvas saņēma padomju zinātnieki un autori, tostarp Boriss Pasternaks, kuŗam režīms neļāva braukt saņemt savu balvu, jo leģendārais romāns "Doktors Živago" Krievijā bija aizliegts (to slepus izveda no turienes un izdeva Itālijā). Un vairākas prēmijas krievi saņēma vēl pirms bolševiku revolūcijas, kad pastāvēja Krievijas imperija. Par to arī šonedēļas stāsts.

Runājot par baltiešiem, kuŗi ieguvis Nobela prēmiju – trīs lietuvieši, bet visi trīs – trimdas lietuvieši. Pirmais bija Bernhards Lounš, kuŗš izgudroja defibrillatoru sirdsslimnieku atdzīvināšanai. Varētu padomāt, ka tas nozīmētu, ka viņam piešķīra Nobela prēmiju medicīnā, bet no darba brīvā laikā viņš arī bija miera aktivists, un 1985. gadā viņš saņēma Miera prēmiju kā Starptautiskās ārstu asociācijas kodolkaļa novēršanai dibinātājs. B. Lounš joprojām ir dzīvs, viņam ir 96 gadi, un viņš dzīvo Bostonā. Ārons Klugs 1982. gadā saņēma prēmiju ķīmijā par darbu mikroskopijas jomā. Arī viņš joprojām ir dzīvs, viņam ir 91

gads, un viņš dzīvo Anglijā. Slavenākais no šīs trijotnes droši vien ir rakstnieks Česlavs Milošs, viņš Otrā pasaules kara laikā palīdzēja glābt ebrējus un saņēma Taisnīgais starp nācijām titulu no Izraēlas. Laikā pēc kara Milošs dzīvoja Polijā un darbojās par kultūras atašeju Amerikā, kur viņš kļuva par pārbēdzēju. Pēc Padomju Savienības sabrukšanas Česlavs atgriezās Polijā, kur 2004. gadā nomira 93 gadu vecumā. Česlavs Milošs Nobela prēmiju literatūrā ieguva 1980. gadā.

Igaunijai nav neviena Nobela prēmijas laureāta, savukārt, ja aplūko prēmiju sarakstu timeklī, redzams, ka arī Latvija nav uzrādīta, bet mums tomēr nosacīti ir savs Nobela laureāts. Viņa vārds ir Vilhelms Ostvalds, un viņš piedzima Rīgā 1853. gadā. Līdz ar vēl pāris zinātniekiem viņu uzskata par vienu no fizikālās ķīmijas tēviem, un viņš arī saņēma Nobela prēmiju ķīmijā. Tas bija 1909. gadā, un Nobela datubāzē viņš pieskaitīts Vācijas, ne Krievijas imperijas zinātnieku kopienai. Un tomēr – Vilhelms Ostvalds dzimis Rīgā, tāpēc ar viņu tomēr varam lepoties.

Joma, kuŗā Latvijai allaž bijušas lielākās cerības, ir literatūra. Runas par to, vai Rainis tik tiešām tika izvirzīts Nobela prēmijai, kā pirms pāris gadiem Neatkarīgajā Rīta Avīzē rakstīja rakstnieks Arno Jundze, "laika gaitā apaugušas ar biezu kultūrslāni. Nereti šis apgalvojums, kuŗam nav nekāda objektīva pamata, izskan pat diezgan kategoriskā līmenī." Ir zināms, ka pats Rainis ļoti cerēja saņemt Nobela prēmiju, dienasgrāmatā jau 1919. gadā lielais dzejnieks rakstīja par sapni, kādu viņš teicās

esam redzējis: "Man jādzīvo ilgāk par trīs simt gadiem pilnā gara un miesas spēkā, sirdsapziņas tīrībā, jāiegūst Nobela prēmija un bezgalīga bagātība". Runas par iespēju, ka Rainis varētu izvirzīt Nobela prēmijai, turpinājās visā starpkaru laikā, taču, kā zināms, Rainis nomira 1929. gadā, un pēc nāves Nobela prēmija ir piešķirta tikai vienreiz. Tas bija gadījumā, kad cilvēks nomira īsi pirms balvu pasludināšanas, attiecīgā komisija to nezināja, un tika nolemts, ka izņēmuma kārtā tāpēc balvu saņems cilvēka radinieki. Katrā gadījumā Nobela prēmiju datubāzē, kuŗā uzskaitīti izvirzītie kandidāti (un te jāpiebilst, ka izvirzītie kandidāti paliek anonīmi 50 gadu garumā), Rainis nav nūdien.

Ik gadu Latvijas Rakstnieku savienība izvirza kandidātu prēmijai literatūrā. Prēmiju noteikumos ir uzskaitītas tās instances, kuŗām ir tiesības izvirzīt kandidātus, literatūras balvas gadījumā runa ir par Zviedru akadēmiju un līdzīgām organizācijām. Arī Rakstnieku savienības izvirzītie kandidāti tiek turēti lielā slepenībā. Grūti spriest, cik viegli būtu latvietim vai latvietei gūt šādu atzinību, jo latviešu valodā lasīt, protams, prot latvieši. Ir, protams, daudzi autori, kuŗu darbi ir tulkoti svešvalodās. 2015. gada maijā Latvijas vēstniecībā Amerikā notika literatūras lasījumi, un šajā kontekstā vēstniecība ziņoja, lūk, ko: "Ar tulkojumiem svešvalodās, īpaši angļu valodā, latviešu literatūra pasaulē kļūst arvien sadzirdamāka. Pēdējo gadu laikā ASV, Kanadā un Lielbritānijā grāmatās un antoloģijās publicēti Noras Īkstenas, Liānas Langas, Ingas

Ābeles, Gundegas Repšes, Sandras Kalnietes, Zigmunda Skujīņa, Juŗa Kronberga, Kārļa Vērdiņa un citu autoru darbi, veidojot arvien pilnīgāku latviešu literatūras ainu un Latvijas tēlu pasaulē."

Jāpiebilst gan, ka Nobela prēmiju literatūrā ir saņēmis arī kandidāts no citām jomām – pērn, kā lasītāji atcerēsies, tas bija dziesminieks Bobs Dilans, iepriekšējā gadā balvu saņēma baltkrieviete Svetlana Aleksieviča, kuŗa ir žurnāliste un dokumentālās prozas autore.

Savukārt attiecībā uz citām zinātnes jomām, jāteic, ka Latvijā zinātne kopš neatkarības atjaunošanas bijusi pabērna lomā, zinātnieki nepārtraukti sūdzējušies par ārkārtīgi zemu valsts finansējumu viņu darbam. Tas nozīmē, ka lielākoties zinātnieki mūsu valstī sadarbojas ar kolēģiem citur pasaulē, iesaistās atsevišķos projektos plašāku starptautisku projektu kontekstā. Var gadīties, ka kāds no viņiem kādreiz piedalīsies projektā, kuŗa rezultātā tiek piešķirta Nobela prēmija, taču maksimālais saņēmēju skaits ir trīs, un maz ticams, ka kāds no šiem trim būs no Latvijas, ja pētnieku grupa ir lieluma liela.

Tomēr cerēt nekad nav velti. Mūsu zinātnieki dara nozīmīgu darbu, piemēram, šogad pavasarī grupa pētnieku no Ventpils augstskolas uzbūvēja un no bāzes Indijā palaida kosmosā Latvijas pirmo mākslīgo zemes pavadoni vai satelītu ar nosaukumu Venta-1.

Rainis droši vien Nobela prēmiju būtu pelnījis, un viņš nebūt nav vienīgais mūsu tautas dižgars, par kuŗu tā varētu apgalvot. Dzīvosim, redzēsim, cerēsim!

Par Nobela prēmijām

“Ir tik kluss, ka var dvēselē sadzirdēt ūdenskritumu”

Dzejniekam, mūziķim un skolotājam Pāvilam Johansonam – 70

Šis rudens ir dzejnieka, mūziķa un skolotāja Pāvila Johansona jubilejas laiks. 1947. gada 18. oktobris bija ļoti gaidīta un priecīga diena, Stokholmā dzejnieces Veronikas Strēlertes un kultūrvēsturnieka un zinātnieka Andreja Johansona ģimenē piedzima dēls – Pāvils Kārlis. 1948. gada oktobrī Veronika Strēlerte gan bažīgi rakstīja: “Manam puikam pēc pāris nedēļām būs jau gads – ir izaudzis liels un dūšīgs vīrs, ļoti priecīgas dabas. Būs laikam atsities senčos. Vienīgā bēda, ka nevarēšu viņu izsargāt no “pārviedrošanās” valodas ziņā, jo visi latvietiņi tā runā zviedriski, ka tos nevar atšķirt no iedzimtiem.” Kad 1951. gadā pie ģimenes viesojies kāds latviešu trimdas žurnālists, tas sastapis jauku puisēnu zilām acīm un zeltainu matu cekulu. Kad tolaik vecākiem vaicāts, vai arī Pāvils dienās kalpos daiļajām mākslām, tie atbildējuši: “Nē, Pāvuliņš būs zemnieks. Kārtīgs arājs, nevis kaut kāds mākoņu stūmējs.” Iepazīstoties ar daļu Veronikas Strēlertes un Andreja Johansona korespondences, nācies atrast daudz sirsniņu, mīļu vārdu – gan gaidot, gan sagaidot, gan audzinot dēlu, kurš ģimenē dēvēts par Pāvuliņu. Viņa vecākiem gan bēgļu gadu sākumlaiks Stokholmā nebija viegls; nācies strādāt neierastu maizes un iztikas darbu, brīvajos brīžos dzejot, tulkot un izglītoties. Pāvilam Johansonam pieder dzejas rindas – “Pēķaņa bērns ar smagu mantojumu”. Jau kopš agriem bērnības gadiem viņš saredzēja, ka bēgļiem no Latvijas, kas bija raduši patvērumu Zviedrijā, ikdienu varēja šķist pelēka, bet viņiem palika pašu iekšējā bagātība un garīgā saikne ar Latviju. Skolas gadi pagāja galvenokārt ar zviedru draugiem, mācoties zviedru skolā, taču arī kopā ar draugu, dzejnieku Juri Kronbergu. Vide un pasaule, kurā auga un veidojās Pāvils Johansons, ir ļoti būtiska. Viņš atminas, ka tieši no saviem vecākiem pirmām kārtām ieguvis valodu, latviešu valodu, jo vienmēr sarunājušies latviski. “Māte, man iemiegot, lasīja pasakas. Tēvs savā darbistabā kaut ko rakstīja. Pagāja gadi, pirms apzinājos, ka mani vecāki bija nozīmīgas personas latviešu kultūrlajā dzīvē.” Sarunā ar Annu Eglieņu viņš atzinis, ka pieder Latvijai caur saviem vecākiem, atzīdams, ka ir Zviedrijā dzimis latvietis – “jūtos vēl joprojām sašķelts. Dažubrīd domāju latviski, dažubrīd zviedriski. [...] esmu latvietis, taču man arī piemīt zviedriskums.” Bērnībā Pāvils Johansons aizraujas ar futbola spēli, spēlē arī basketbolu Stokholmas latviešu komandā “Rīga” un, protams, mūzicē (gan grupās “Saulis brālī”, “Pagraba skatītāji”, “Dunduri”, gan vēlāk viens ar ģitaru).

Pāvils Johansons studē literatūras vēsturi un Ziemeļzemju valodas, pabeidz Stokholmas Universitāti ar filozofijas maģistra gradu (sarakstījis īsu pārskatu par latviešu literatūras vēsturi kā mācību grāmatu Stokholmas Universitātes Slavju institūta latviešu valodas nodaļai (1973)), neilgi studē Stokholmas Universitātes Baltijas

institūta. Jau kopš 1973. gada viņš ir skolotājs dažādās zviedru skolās, vada Stokholmas latviešu sesto dienas skolu, ir Eiropas Latviešu Vasaras skolas skolotājs un vadītājs, aktīvi darbojas Eiropas Latviešu Jaunatnes apvienībā (ELJA), ir tās Skandināvijas nodaļas korespondents. Sesto dienas skolas nozīme svešumā bija jo būtiska, bērniem tā bija saikne ar to zemi, tās kultūru, vēsturi, literatūru un tradīcijām, kuŗa viņos dzīvoja tikai ar vecāku vai vecvecāku stāstiem. “Pats tajā iesāku kā skolnieks piecu gadu vecumā. Vēlāk biju skolotājs, pēc tam arī skolas priekšnieks. [...] Šī piederība bija auglīga tāda ziņā, ka tā veidoja tādu kā nabassaiti ar latvietību. Uzaugot trimdā, bija nozīmīgi radīt iespēju izkaisītājam ģimenēm rast tikšanās punktus. [...] Tas bija labvēlīgs izejas punkts, lai rastos iespēja tikt ar saviem laikabiedriem, vienalga kāda vecuma, pēc tam turpinot sadzīvi citā vietā. Sie, manuprāt, bijuši ārkārtīgi nozīmīgi brīži, meklējot un dažubrīd atrodot savas saknes, latvisko identitāti.” Protams, ka Pāvils Johansons raksta, uzstājas ar referātiem, piedalās Latviešu dziesmu dienu/svētku Rakstnieku cēliņos, Austrālijas Latviešu Jaunatnes dienās, viesojas ASV un citviet; arī spēlē teātri, piemēram, 1971. gadā piedalās Ervina Grīna jeb Ri-

izteiksmi, īpaši izceļot dzirdi – skanisko elementu. Tāpat Jānis Rudzītis atklāja būtisku Pāvila Johansona paaudzes šķautni – dzimuši pēc Otrā pasaules kara, viņi nevienu dienu nav varējuši mācīties regulārā latviešu skolā. “Viņa nacionālā izglītība saistās tikai ar augšanu ļoti kultūrālā ģimenē un to minimumu, ko varēja dot Stokholmas latviešu papildskola.” Savukārt pēc kāda Rakstnieku rītā Latviešu dziesmu dienās Lestenē 1975. gadā atzīmēta svešumā dzimušā jaunieša skaistā latviešu valoda. Par pirmo dzejas krājumu Kārlis Abele žurnālā *Jaunā Gaita*

Divi jubilāris Pāvils Johansons un Juris Kronbergs

*Apstājos pie miķelnīcu smaržām klausos, cik lēni apšu lapas krīt.
Upē vēroju burbuļu pastaigas, kas drīzumā sastings.
Izkāpju brūklienāju piestātnē, Kad salts vējš mani izvēdina
Ceļā uz gadalaika mieru.
Vēja izkaptis trin asumu pret ozollapu galotnēm, kas negrib atraisīties.
Stumbrs tik pasmaida, sargādams zīles citam gadam.
(Oktobra smaids)*

charda Rīdiniņa lugas “Spoguļu sienas” iestudējumā, kuŗā piedalās arī Laila Freivalde un Ulza Ģermaņa meita Guna Ģermane. Par viņu teikts – “savā garā ļoti līdzīgs savam tēvam – nosvērts, atturīgs, dzīves pazinējs, arī ar “klaiņotāja skatu”, vienlaikus poētisks un objektīvi poētisks”, kurš par savu sūtību uzskata – būt par krietnu skolotāju.

Pāvils Johansons periodikā sāk publicēties 1966. gadā. Viņam ir tikai 21 gads, kad Kopenhāgenā iznāk pirmā dzejas burtnīca ar 21 dzejoli – *Sudraba ceturksnis*. Svešumā dzimušā un augušā jaunieša veikumu atzinīgi novērtē kritiķis Jānis Rudzītis: dzejnieks ar smalkām maņām un oriģinālu

rakstījis: “.. atturība, vēsums, “dezinficētā paradīzē” intelekts uzsvērts vairāk nekā jūtas to parastajā izpratnē. Tas nenozīmē, ka jaunā dzejnieka jūtu pasaule būtu nabadzīga, bet liecina par dziļi sakņotu, mūsu laikmetam raksturīgu tieksmi izvairīties no neistas sirsniņas izteiksmē.” 1976. gadā Stokholmā iznāk otrs dzejoļu krājums – *Patskaņi un līdzskaņi*. Viņa dzejai raksturīgs savas paaudzes psiholoģisks portretējums, vērsšanās pret laikmetam zīmīgo steigu, paviršību, arī būtiski sabiedriskās realitātes vērojumi. Jaunākajā dzejoļu krājumā *Paisums un bēgums* (2016), kas pērn izdots Rīgā, Pāvils Johansons izraudzījies savu dzejoļu kārtojuma secību –

“Tas, lūk, esmu es dažādos dzīves posmos. Mans nolūks ir bijis, lai, pāršķirot nākamo lappusi, būtu jauns pārsteigums, vienalga, kādā laikā.” Tajā apkopota gandrīz pusgadsimta laikā radītu dzejoļu izlase, veidota pēc nejausības principa. “Nolūks bija sastapties ar dzejoļiem no dažādiem laikiem un, pāršķirot vienu lappusi uz nākamo, varbūt būs kāds pārsteigums,” atklāj autors. “Savās verlibrā rakstītājās vārsnās dzejnieks lielākoties tiecies pēc mūzikalitātes, netraucēta skaniska plūduma. Pamišus ar liriskiem motīviem lasāmi dzejoļi ar asu sabiedrisku

punkts. Kad rakstu savus vārdus, melodija atrodas priekšplānā. Iespaidi dažubrīd nākuši no Boba Dilana, citubrīd no manas paša fantāzijas.” Saistošs klausītājam ir pievilcīgais melodiskums, Pāvila samtainais balss tembrs.

1973. gadā, kad Pāvils Johansons pirmoreiz bija Rīgā, skatīja vecāku stāstos un atmiņās pieminēto Latviju, bija arī vilšanās – “Atmosfēra bija tāda, it kā kāds būtu uzlicis smagu vāku vīrs jumtiem, vīrs cilvēku galvām.” Un tomēr viņš atgriezās un pēc Atmodas laikā atzina, ka “tagad Rīga ir citādāka. Nomācošais vāks ir pacelts.” Rīga viņa tēva Andreja Johansona grāmatās bija tik daudzkrāsaini aprakstīta – “esmu lepns par tēvu, kas ar tādu sirdsdedzi bija pieķēries pilsētai kā savai dvēselei, to arī aprakstot grāmatās.” Pats atzinis, ka viņa audzināšana vairāk bijusi intelektuāla, nekādas lutināšanas nav bijis, tēvs bijis pastingrs, ar tendenci uz pedantismu.

Dzejnieku un mūziķi Pāvils Johansonu, latviešu bardu no Zviedrijas, mēs Latvijā iepazīnām Atmodas laikā, kad Latvijas radio populārā raidījuma “Mikrofona” aptaujā skanēja “Patētiskās kvartas” ar Aleksandra Čaka vārdiem. Dziesmas panākumus viņš vairāk saista ar sensāciju, ka aptaujā piedalījies kāds no Rietumiem. Arī 2002. gadā Rīgā notika mūzikāls sarīkojums, savukārt 2008. gadā Eduarda Smilģa mūzejā pasākumu cikla “Tik un tā. Jaunieģuvumi 2003 – 2007. Rakstniecība. Teātris. Mūzika” ietvaros notika viņa autorvakars “Tuvais tālums”; dziesmas un dzeja skanēja arī 2016. gadā, Rīgā atverot jauno dzejas krājumu.

Pāvils Johansons sevi par dzejnieku nesauc, jo ar jaunradi varot nodarboties tikai no darba brīvajā laikā, bet dziesmās svarīga esot realitātes apziņa. Ilgi gadi nostrādāti par zviedru, angļu un vācu valodas skolotāju Farstas vidusskolā. Viņš tulko arī no spāņu, norvēģu, daņu un latīņu valodas. Par sevi reiz teicis – “Esmu bards bez bārda”. 2013. gadā Stokholmas latviešu skolas skolotājs un pārzinis Pāvils Johansons saņēma Izglītības un zinātnes ministrijas Atzinības rakstu par ieguldījumu skolotāja darbā svešumā.

Apjaušot, cik būtiski Pāvilam Johansonam bija viņa vecāki, atminēsim, ka arī abiem vecākiem tādas pusapaļas jubilejas (95 un 105). Reiz Pāvils Johansons bildis, ka apzinās, ka vecāku darbs nav pabeigts, “ja es tajā, to papildinot, varbūt varētu piedalīties. Ir palikuši novērojumi, iespaidi, kuŗus varbūt būtu vērts atklāt, ne tikai no literārās puses.” Latvijā aizsākta Veronikas Strēlertes Rakstu izdošana, atsevišķos atkārtotos grāmatu izdevumos zināms arī tēvs Andrejs Johansons. Tomēr, iespējams, tēva simtgade 2022. gadā varētu iezīmēt kādus atklāt mazzināmus vai nezināmus literārus devumus un personības šķautnes jaunus izdevumus.

Vēlu Tev, Pāvil, daudz baltu dieniņu, skanīgu dziesmu un dzejas rindu. Uz satikšanos atkal reiz Rīgā!

Kā Latvijā redzam diasporas nākotni?

Ar Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijas vadītāju Ritvaru Jansonu sarunājās Amerikas latviešu apvienības priekšsēža vietniece Taira Zoldnere

Pasaules brīvo latviešu apvienības valdes ikgadējās sanāksmes ir forums, kur pulcējas un apspriežas gan ārvalstīs dzīvojošo latviešu pārstāvji, gan Latvijas valdības amatpersonas. Tas vienmēr palīdz apzināt problēmas, rast risinājumus un arvien attīstīt Latvijas valsts un latviešu diasporas sadarbību. Šoreiz īsai un neformālai sarunai apmeklēja Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijas (PMSSK) vadītāju, 12. Saeimas deputātu Ritvaru Jansonu. Vadītāja amatā Jansona kungs ir tikai pāris mēnešus, bet komisijas darbu labi pārzina, jo darbojies tajā jau no 2015. gada. Mūsu sarunā piedalījās arī Jānis Cauņa, komisijas konsultants. Mans pirmais jautājums bija, ar ko nodarbojas PMSSK, jo plašākai sabiedrībai komisijas gaŗais nosaukums neko daudz nenozīmē. R. Jansons skaidroja, ka tā ir pārraugošā komisija Latvijas Pilsonības likuma izpildei. Komisijas darba lauks ir plašs, bet daļa no tā ir veltīta latviešu diasporas problēmām un sadarbībai izglītības, kultūras un citās nozarēs, kā arī remigrācijas veicināšanai. Šis process ir abpusējs – latviešu diaspora daudz dod Latvijas valstij, bet arī valsts palīdz saviem tautiešiem ārvalstīs, atbalstot latviešu valodas apmācību, kultūras un nacionālo tradīciju turpinājumu mītnes zemēs, kā arī attīstot kontaktus ar dzimto novadu vai pilsētu. Galvenais mērķis – uzturēt dzīvu tautiešu saikni ar Latviju, līdz ar to veicinot un stiprinot Latvijas valstiskumu. Šī komisija retāk

Taira Zoldnere: “Par latviešu diasporas problēmām runājam jau sen, tomēr šī ir salīdzinoši jauna situācija, kad tik liela tautas daļa dzīvo ārpus etniskās dzimtenes. Līdz ar to daudzas lietas nav vēl sakārtotas līdz galam.”

veic likumdošanas iniciatīvas, bet vairāk rūpējas par diasporas atbalsta programmām un tām nepieciešamo finansiālo nodrošinājumu valsts budžetā. Kā panākumu un piemēru Jansona kungs minēja diasporas un Latvijas bērnu kopējām vasaras no-

metnēm piešķirto fināncējumu, kuŗu budžeta sastādīšanas laikā izcīnīja Kultūras ministrija. Fināncējums, kuŗu administrēs Sabiedrības integrācijas fonds (SIF), iekļauts valsts pamata budžetā nākamajiem trīs gadiem. Tas veicina sabiedrības uzticēšanos un

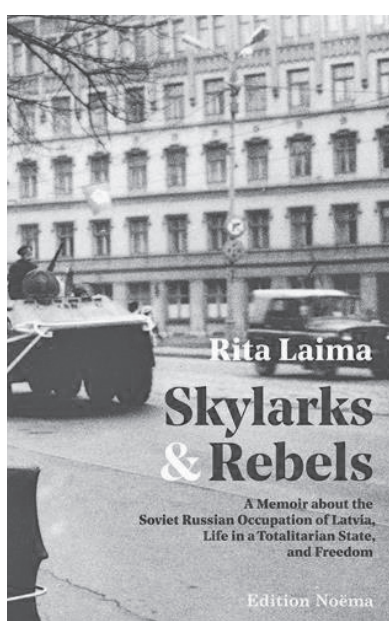
Ritvars Jansons: “Neviens Latvijā necer uz drīzu un daudzskaitlīgu tautiešu atgriešanos dzimtenē, tomēr, uzturot dzīvu latviešu valodu, saikni ar dzimto novadu, iemācot un saglabājot mūsu kultūras tradīcijas, pastāv iespēja, ka daļa latviešu un viņu bērni kādreiz atgriezīsies.”

stabilu nākotnes projektu veidošanu. Tāpat komisija ir panākusi atbalsta programmas izveidi latviešu Nevalstisko organizāciju (NVO) darbībai ārvalstīs. Jāatzīmē, ka valstīs ar stabilām trimdas tradīcijām latviešu pašorganizēšanās jau ir notikusi un diasporas organizācijas turpina sekmīgi darboties. Tomēr Eiropā, kur šobrīd dzīvo ārvalstu latviešu skaitliski lielākā daļa, tautiešu pašorganizēšanās procesi lielākoties ir tikai sākušies. Spēcīgas biedrības, stabilas latviešu nedēļas nogales skolas ir drošāks garants latviešu diasporas pašapziņas attīstībai un tautiešu asimilācijas mazināšanai. Jansona kungs atzina, ka neviens Latvijā necer uz drīzu un daudzskaitlīgu tautiešu atgriešanos dzimtenē, tomēr, uzturot dzīvu latviešu valodu, saikni ar dzimto novadu, iemācot un saglabājot mūsu kultūras tradīcijas, pastāv iespēja, ka daļa latviešu un viņu bērni kādreiz atgriezīsies uz dzīvi Latvijā. Turpinoties sarunai, piebildu, ka par latviešu diasporas problēmām runājam jau sen, tomēr šī ir salīdzinoši jauna situācija, kad tik liela tautas daļa dzīvo ārpus etniskās dzimtenes. Līdz ar to daudzas lietas nav vēl sakārtotas līdz galam. Arī R. Jansona kungs piekrita, ka pašreiz tiek strādāts pie konkrēta virziena, kā nākotnē notiks Latvijas valsts sadarbība ar diasporu. Latvijas Kultūras ministrija izstrādā kopējās vadlīnijas Latvijas sabiedrības integrācijas politikai līdz 2025. gadam, kuŗā latviešu diasporas jautājumi ir tikai daļa no kopējā plāna. Sa-

vukārt, sākot ar 2019. gadu, latviešu diasporas attīstība tiks apskatīta atsevišķi no pārējiem integrācijas politikas jautājumiem. Sadarbības koordināciju ar latviešu diasporu ārvalstīs veiks Ārlietu ministrija. Jāteic, ka Latvijas vēstniecības ārvalstīs jau tagad uztur ciešu saikni ar tautiešiem mītnes zemēs, daudzviet atbalstot kopīgus kultūras un izglītības pasākumus, kā arī nodrošinot iespēju Latvijas pilsoņiem piedalīties Saeimas vēlēšanās. Lai sekmīgi tiktu realizēta integrācijas politika, tajā skaitā ņemtas vērā gan Latvijas valsts, gan latviešu diasporas un sabiedrības intereses, jau 2013. gada oktobrī tika izveidota Nacionālās identitātes, pilsoniskās sabiedrības un integrācijas politikas pamatnostādņu īstenošanas uzraudzības padome (NIPSIP). Kā redzam, nosaukums garš, arī labs laiks jau pagājis, kopš padomes izveides, bet diasporas sadarbības jautājumi ar Latvijas valsti vēl joprojām tikai sakārtošanas procesa sākumā. Ar cerībām raugāties uz 2019. gadu, kad tiks sadalītas galvenās atbildību sfairas, un tiks skaidri formulēts, kas ir tiešais sarunu partneris latviešiem ārvalstīs. Kā atzīmēja Saeimas komisijas vadītājs Ritvars Jansona kungs, mēs esam partneri – Latvijas valsts un latviešu sabiedrība ārpus Latvijas, kas ir liela, spēcīga un nozīmīga mūsu tautas daļa. Tam varu tikai piekrist. Mēs esam partneri, kas grib un var sastrādāties pēc iespējas labāk, produktīvāk un ar skatu nākotnē.

JAUNA GRĀMATA

Nule nākusi klajā dzejnieces un literātes Ritas Laimas Bērziņas 502 lappušu biezā memuārgrāmata “Skylarks & Rebels” (“Cīruļi & dumpinieki”) – par dzīvi Latvijā padomju okupācijas gados, totalitārisma režīmā, kā arī par atgūto brīvību. Novembrī autore ar ASV vēstniecības Latvijā atbalstu ciemosies Rīgā. Grāmatu varat iegādāties cup.columbia.edu.

◀ Rita Laima un Valdis Kupris Rīgā, grāmatā aprakstītajā laikā

INTA LĀČPLĒSE

Mans lidojums pāri okeanam un lidmašīnā noķertais gripas vīruss, dienas un nakts sajukšana ir tārais sākums, salīdzinot ar to, ko savā mūžā piedzīvojuši latgalieši. Un izcilākais no viņiem ir Francis Trasuns, bez kuŗa nebūtu trešās zvaigznes Latvijas vainagā.

Esmu savās dzimtās mājās Kolna Sloboda, no kuŗienes pāri pauŗuriem pa smilšainu lauku ceļu jaunībā gāju uz vilciena staciju Sakstagalā, lai brauktu uz Rīgu. Ik pa brīdīm atskatījos, vai vēl redzams Ciskādu baznīcas ķieģel-sarkanais tornis. Jā, bija!

Šai baznīcā 1864. gada 18. oktobrī (pēc vecā stila), otrā dienā pēc piedzimšanas, tiek kristīts Trasunu ģimenes sestais dēls Francis.

Simt divpadsmit gadus vēlāk Ciskādu baznīcas priesterā mājā nokristīja arī mani. Vēlā vakarā. Pa kluso. Ir padomju laiks, un es nemaz nezīnu, ka esmu kristīts bērns un ka mani sargā babiņas Veronikas Trasunes Medveckas dotais vārds Marija. Arī mana māsa Lilīta, saņēmot kristīto vārdu Anna, ir bijusi pasargāta smagās slimībās un dzīvē. Toties abiem mūsu vecākiem – skolotājiem – jāmeklē cita dzīves un darba vieta. Ir breiveiba duta nu Diva, Breivs dzymu, breivs gribu es miert, Nu taisneibys, tautas un Diva Nivins mani navares skert.

(Fr. Trasuns)

Tieši tāpat ka F. Trasunu dzīves ceļš veda uz Jelgavu, Rīgu, Vitebsku, Pēterburgu, tā 12. septembrā pēcpusdienā ceļi sveda vismaz 200 novadniekus – māksliniekus, priesterus, svēceļniekus – uz "Kolnasātu" Sakstagalā.

Smidzina siks lietutiņš, nomazgājot ceļa putekļus. Rēzeknes baz-

Francis Trasuns

nīcas un Aglonas diacēzes bīskaps Jānis Bulis iesvēta krucifiksu, ko atjaunojis mākslinieks-koktēlnieks Antons Rancāns. Dzied, pirms 22 gadiem mūzeja paspārnē izveidota folkloras kopa "Kolnasāta" (vadītāja Madara Broliša). Visas trīs mūzeja darbinieces arī atrod laiku dziedāt, kopt puķes un uzņemt ciemiņus.

No pirmās dienas te strādā Sandra Sadovska, bet mūzeja ilggadējā direktore Valentīna Bruzgule jau ir mūžībā.

Mūzeja direktores vietas izpildītāja Inta Deksnē – enerģiska, smaidīga un zinīga. Viņa ir bezgala pateicīga visiem, kas ziedojusi sadzīves priekšmetus, grāmatas, fotogrāfijas vienam no Latvijas ievērojamākajiem mūzejiem, kuru ik gadu apmeklē aptuveni trīs tūkstoši interesentu.

Uz jautājumu, vai ir bijis grūti,

Mūzejs "Kolnasāta" gaida apmeklētājus

Inta atsmej, ka grūtumu mūzejnīekiem nejūt. Vienīgais – viņu mājnīekiem, kuŗiem dažreiz vajadzējis tikt galā pašiem saviem spēkiem, un bērniem dažreiz izpalikusi nakts bučiņa. Bet toties ir liels gandarījums redzot, cik daudz visi kopā var padarīt.

Programmu vada Latgales jaunies postfolkloras grupas "Rikshi" solists un akordeonists Ēriks Zeps. Cik skaista ir viņa latgaliešu valoda un akordeona spēle!

Apsveikt nāburgus mūzeja 25. dzimšanas dienā nāk folkloras kopas "Vecmuiža" no Galāniem, "Uzulēni" no Ozolmuižas, Rikavas etnografiskais ansamblis "Rikava".

Zied ģerānijas, smaržo svaigi plauts mauriņš. Tāda ir "Kolnasāta" arī Franča dzejolī "Perekleitīs". Mūziku rakstījis Antons Matvejans.

Šogad nesmaržo āboli, jo Latgale nav ābolu gads. Stādu audzētavas sieviešu klubs "Ivena" par godu Trasunu mātei dāvina divas ābelītes. Staļļa ēka, kur padomju laikos

Sarīkojuma laikā pa telpu lidinājās krāsains taurenis

bija minerālmēslu noliktava, tagad ir izstāžu nams. Trasunu dzīvojamā māja kādus gadus ir bijis kolhoza kantoris. Viss nāk un mainās.

Tikai daudzas vērtības paliek nemainīgas: dzimtās zemes saknes, ilgas pēc izglītības un kultūras, garīgums un ģimenes saites, godīgums – viss, kam Fr. Trasuns vēltīja savu dzīvi.

"Ja tauta citu ceļu is, Tad grimis, kai beja grimusi" tie ir vārdi lugā "Nugrimusa pile", tos klausāmie Sakstagala pagasta teātra draugu kopas izpildījumā.

Saule spīd izstāžu namā, un tajā visu laiku lidinās raibs taurenis. Varbūt iemaldījies, lai sasildītos? Nelido prom. Te uzsežas uz galvasauta dziedātajai, te riņķo apkārt mūzeja pirmajam direktoram Jānim Laizānam. Arī man nolaižas uz rokas. Vai tas esi Tu, Franci? Tu, kas necieta nenoteiktību un glēvulību, bet atbalstīja tos, par kuŗu spējam bija pārliecināts. Tu, kas bijī Krievijas imperijas I Valsts domes deputāts, Tautas padomes loceklis, Saeimas deputāts, teoloģijas profesors. Izdzīvis no Katolu baznīcas, nomiris 61 gada vecumā, apglabāts Rēzeknes Brāļu kapos, reabilitēts. Viņš ir teicis nemirstīgos vārdus:

"VARAI PIDER LAICEIBA, TAISNEIBAI – MIUŽEIBA".

Pieminekli literatūrā F. Trasunam ir uzcelusi Inga Ābele ar romānu "Klūgu mūks". Režisore Indra Roga Nacionālajā teātrī iestudējusi romāna dramatisējumu. Tā ir izrāde, kas jāredz, un grāmata, kas ir jāizlasa.

"Brauciet ciemos," ielūdz Inta Deksnē. "Te ir vieta, kur smelties spēku, atpūsties, izlasīt desmit Dieva bauslības, padomāt."

Raibs taurenis uz pleca. Francis nedod man miera. Piedod, ka par Tevi neko nezīnāju ne bērībā, ne jaunībā. Tie bija citi laiki.

Miķeļdienas un Amatu mājas svētki Drabešos

Rudeņos Latvijā daudzviet ar lauku labumu tirdziņiem un amatnieku darinājumu izstādēm tiek svinēta Miķeļdiena. Amatas novada Āraišos, Drabešu muižā, Miķeļdiena un Amatu mājas atvēršana apmeklētājiem tika svinēta vēl pirms kalendārā ierakstītās Miķeļa dienas un viesiem deva patiesu prieku un mazliet arī piedzīvojuma garšu.

19. gs. ceļtājā Drabešu muižas kompleksā darbojas amatnieku pulciņi, kuŗos katrs, kuŗš vēlas, var apgūt aušanu stellēs, jostu gatavošanu, tekstilmozaikas mākslu, filcēšanu, stikla apgleznošanu, keramiku, mūzikas instrumentu – kokļu, ģīgu u.c. – gatavošanu, var apgūt arī latviskās tradīcijas, dziesmas, dejas un rotaļas. Amatnieku veikumu aplūkot, piedalīties keramikas krāsns atvēršanā, klausīties folkloras grupas "Jāņoga" mūzicēšanu un pacienāties ar zupu, kas vārīta uz ugunsķura, varēja katrs, kuŗš 24. septembrī ieradās ciemos Drabešu muižā. Notika arī konkurss garšīgākajiem burciņās sagatavotajiem ziemas krājumiem – saimnieces tika aicinātas paņemt līdzī kādu burciņu ar saviem marinējumiem, ievāriņumiem vai mērcēm. Katrai burciņai tika pielikts numurs (numurs ar

Foto: Guna Hainovska

gatavotājas vārdu tika pierakstīts), un visi varēja nogaršot, kas ticis sarūpēts ziemai. Apmeklētāji uzrakstīja, viņuprāt, garšīgāko saldo un sāļo vāriņumu burciņu numurus uz lapiņām un iemeta tās grozā, lai pasākuma beigās balsojumā izvēlēta garšīgākā vāriņuma saimnieces saņemtu atzinības rakstu un dāvaniņas. Jāpiebilst, ka gardāko ziemas krājumu vērtēšana šogad notika jau trešo reizi, un receptes – uzvarētājas vēlāk tiek publicētas arī Āraišu biedrības Facebook mājaslapā.

Amatnieku pulciņi un darbu

izstādes Latvijā nav retums, tādēļ priecēja tas, ka Drabešu muižas Amatu mājā top profesionāla līmeņa darinājumi. Skatoties, piemēram, tekstilmozaikas tehnikā darinātos galdautus un pārklājus vai bērnu zābaciņus un somu filcējuma tehnikā, bija grūti noticēt, ka tos darinājuši pašdarbnieki, nevis profesionāli meistari. Arī apgleznotais stikls tiešām atgādināja stikla mozaiku, bet stikla trauki ar svecem radīja siltu un reizē krāšņu sajūtu. Turklāt šie meistardarbi gatavoti savam priekam, brīvajā laikā. Financējums

Amatu mājai pulciņu uzturēšanai netiek dāvināts, tiek rakstīti projekti, tiek likts cents pie centa, lai iegādātos stelles, vajadzīgos materiālus. Savā ziņā var teikt, ka skaistie un meistariģi veidotie darbi top idejas un skaistuma vārdā.

Liels un patīkams pārsteigums Miķeļdienas un Amatu mājas svētku nobeigumā bija tas, ka daļbnieku Atzinības rakstu par gada gardāko sāļo mērcīti saņēma mūsu žurnāliste Sallija Benfelde. Gardēžu vislielāko atzinību bija ieguvusi Sallijas gatavotā pikantā zilo plūmju mērce.

Sallija: "Man patīk gatavot, un es smeļos, ka jau gadus piecus rudeņos virtuvē no augusta beigām līdz oktobra sākumam darbojas "mans konservu cechs". Gatavoju gan zināmus un jau par klasiku tapušus konservus, gan arī dažādus sāļos ievāriņumus jeb, kā tagad saka, čatniņus un relišus. Es gan tos visus bieži vien saucu vienā vārdā – ļauši. Šogad burciņās jau ir gan marinēti gurķi un tomāti, arī tomāti želejā, marinēti kāposti, dažādi lečo: kabaču, gurķu, paprikas; jāņogu kečups, tomātu mērce ar kanēli, pikantā zilo plūmju mērce, brūkleņu relišs, tomātu čatnijs, cukīni ar kariju, sēņu salāti un brūkleņu ievāriņumi ar ābo-

liem un ar bumbieŗiem. Latvijas augļus un dārzeņus man atved draugi – gan no sava dārza, gan no meža. Protams, es savukārt viņiem dodu burciņas ar saviem ļaušiem.

Atzinības raksts man bija patīkams un negaidīts pārsteigums. Bija jauka atvasaras diena, gribēju apskatīties izstādē Amatu mājā, dzirdēt folkloras grupas koncertu, pamieloties ar zupu. Piedalīties konkursā nebiju domājusi, bet draugs, kuŗš mani veda uz Drabešiem, gluži vienkārši paņēma vienu burciņu līdzī un teica: "Noliec uz degustācijas galdā!"

Izstāde bija skaista un interesanta, grupas koncerts parkā pie lielajām eglēm arī, jo man ļoti patīk dūdas, un grupā ir trīs dūdinieki! Arī uz ugunsķura vārītā zupa bija garda. Kad tika paziņoti konkursa uzvarētāji, sākumā neticēju savām ausīm! Zīnu, ka draugiem garšo manis gatavotie ļauši, bet nedomāju, ka tie garšo arī tik daudziem citiem cilvēkiem. Pēc pasākuma pie manis pienāca arī kāds latvietis, kuŗš lūdza mērces recepti, jo gribot tādu uzvārit sev mājās. Izrādās, viņš bija atbraucis ciemos uz Latviju un pēc dažām dienām grasījās atgriezties Anglijā.

Red.

“Es nākšu atpakaļ, kad debesīs būs mūsu karogs siets...”

(Andrejs Eglītis)

Andreja Eglīša Latviešu nacionālajam fondam (AELNF) šogad aprit 70. darbības gads

Esat laipni aicināti uz sarīkojumiem!

Stokholmā 14. oktobrī pulksten 16 koncerts. Piedalās “Kris-tera ansamblis ar draugiem” Somu baznīcā. Pēc tam saviesīgs vakars draudzes telpās. Būs skatāma AELNF vēsture fotoattēlos. Sarīkojumā piedalīsies viešņas no Rīgas: fonda padomes locekle Lidija Kaufelde un fonda valdes locekle Inese Levāne, kā arī Inģūna Mīlgrāve, izstādes Jāņa Mišiņa bibliotēkā kuratore.

Laudonā 20. oktobrī Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolā pieminēs Andreju Eglīti viņa 105. dzimšanas dienā.

Rīgā 10. novembrī Jāņa Mišiņa bibliotēkā izstādes par AELNF darbību atklāšana un sieviešu koŗa “Cantus” koncerts.

UZZINĀI.

1947. gada 14. decembrī Stokholmā pulcējās 33 tautieši ar svarīgu nodomu – dibināt Latviešu nacionālo fondu! Sapulci atklāja sūtnis Voldemārs Salnais. Klātesošie nodziedāja “Dievs, svētī Latviju!”. Sūtnis V. Salnais paziņoja, ka fonda dibināšanas ideja sabiedrībai nav bijusi sveša, bet atklātībā to pieteicis mūsu izcilais dzejnieks Andrejs Eglītis. Ar šo sanākumi arī sākās Latviešu nacionālā fonda izveidošana par globālu politiskās informācijas organizāciju.

Starp klātesošiem bija manāmi A. Aizsilnieks, J. Andersons, A. Eglītis, A. Johansons, V. Kreicbergs, A. Kroders, A. Landsmanis, T. Reiters, J. Ritums, J. Rutkis, V. Salnais, O. Sakārnis, V. Strēlerte, N. Strunke, J. Tepfers, J. Vārsbergs, M. Ziverts, kā arī LCP Memoranda – 1944 parakstītāji J. Breikšs, F. Cielēns, M. Čakste, J. Grīns, K. Straubergs, A. Teikmanis, J. Teriņš, V. Tepfers un V. Ginters. LNF Zviedrijas nodaļas ievēlētā padome savā pirmajā sanāksmē sapulcējās 1948. gada 4. jūlijā.

LNF mērķi: cīņa par demokrātisku un neatkarīgu Latviju, tautas dzīvā spēka un nacionālās kultūras saglabāšanu, latviešu tautas tiesību un interešu starptautiska aizstāvēšana.

Andrejs Eglītis: “Aiz Baltijas jūras elpo Maskavas apspiestā latviešu tauta. Gandrīz vai sirdspukstus var saklausīt. Mums jālauz ceļš uz Eiropas brīvo tautu un Amerikas deklarēto Baltijas valstu padomju varas okupācijas neatzišanu iedzīvināšanu mūsu tautas brīvības atgūšanā! Mūsu balsis brīvībā nedrīkst aplūst. Nav apstāšanās nedz dienas laikā, nedz naktī visās mūsu brīvības centienu alkmēs, domāšanā, arī sapņošanā!”

Visus okupācijas gadus ar publikācijām kā latviešu valodā, tā arī svešās valodās, ar filmām, kas atspoguļoja okupētās Latvijas šodienu, ar delegātiem starptautiskos kongresos, ziņojumiem radiofonos, televīzijā, slēgto sektoru darbu apspiesto labā LNF centies parādīt komunistu necilvēcību brīvo tautu iznīcināšanā,

reizē jundēdams visus pozitīvos spēkus apspiesto brīvības atgūšanai. LNF darbs Baltijas jūras krastā, Stokholmā, devis virkni starptautiski atzītu publikāciju:

These names accuse (1941. gadā aizvesto saraksti), *Latvia – country and people, Persist or perish, History of Latvia, The Lutheran church of Latvia in chains, These ruins accuse (record of religious suppression), The Cheka (NKVD) at work in Latvia, A small nations struggle for Freedom, Resistance movement in Latvia, Rusiāde* (manuskripts slepenā veidā izvests no Latvijas: aiz slepenā autora vārda slēpās slavenais latviešu skatuves mākslinieks Ēvalds Valters), *Kolimas piezīmes, Mass deportations of population from the Soviet occupied Baltic States* (kopā ar Igaņu NF) un daudz citu. Ar LNF līdzdalību kopējos baltiešu pasākumos atzīmējami

globālie informācijas biļeteni angļu, vācu un spāņu valodās.

Ir arī publicētas skrejlapas, propagandas pastkartes un marķas, rīkotas baltiešu protesta akcijas.

LNF okupācijas gados slepus uzturēja sakarus ar Latviju, lai iegūtu patiesu informāciju par to, kas notiek Tēvzemē, un lai tautiešiem Latvijā sniegtu informāciju par trimdas rosmēm. LNF izveidoja avižu arhīvu, kas tagad atrodas Mišiņa bibliotēkā Rīgā. Tas dod iespēju uzzināt, par kuŗām tēmām, saistītām ar latviešiem un Latviju, ir rakstīts zviedru presē no pēckaŗa gadiem līdz 1997. gadam.

Nozīmīgākās akcijas: Pirmdienas kustība Zviedrijā no 1990. – 1991. gadam. LNF darbinieki katru pirmdienu pulksten 12 piedalījās kustības sapulcēs Stokholmas centrā.

Es nākšu atpakaļ

*Es esmu dumpinieks un sārtā dzinējs, nedusētājs skaļš –
Lai tauta nepazūd kā laikos kapu klajums zaļš.*

*No sevis aizeju, kad lielais bēdu debess pāri grūst,
Tā tauri pastaro es prasu, lai var tiesas dienu pūst.*

*Es nākšu atpakaļ, kad debesīs būs mūsu karogs siets –
Kluss teikt, ka apmeties reiz senā dievnamā bij bišu spiets,
Un sirmam mācītājam tēvareizē viņas stājās klāt,
Un bargs un izmisis viņš sauca: Draudze! Vajag kvēpināt!*

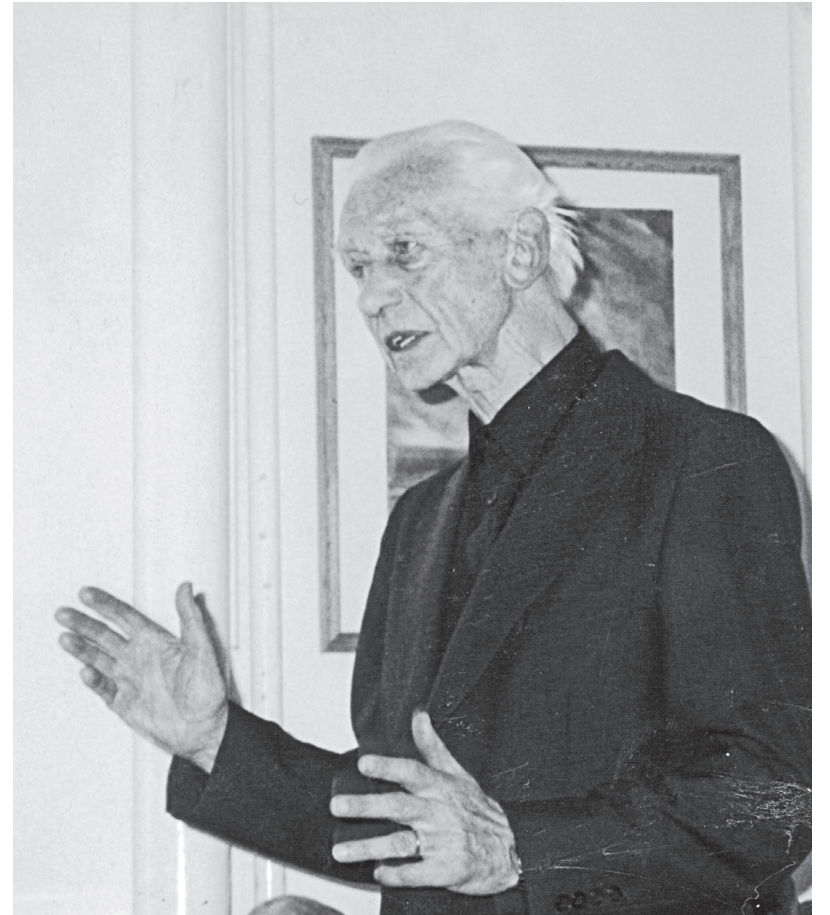
*– No vietas sākšu tās, kur sēru dūja, veco māti ganot, dūca,
Kad akla tā, pa rasu, svārkus rotādama, kumelītes plūca.*

No vietas tās...

(Nesauļe, 1953)

LNF pirmā padome

Andrejs Eglītis Rīgā, *Brīvās Latvijas* redakcijā aizv. gs. 90. gadu beigās // Foto: Ligita Kovtuna

No 1990. gada atkal brīvā Latvijā Andrejs Eglītis ieviesa jaunu ceļu fonda darbībai – “Ceļš uz 18. novembra Latviju” – ar vairākiem projektiem, to starpā – ekonomiskais atbalsts daudz bērnu un trūcīgām ģimenēm, pabalsti skolēnu brīvpusdienām; atbalsts izglītībai: stipendijas skolēniem un studentiem no trūcīgām ģimenēm, jauniešiem ar īpašām vajadzībām, datoru dāvinājumi Latgales lauku skolām.

Sekojoš Draudzīgajam aicinājumam, tika dāvinātas grāmatas Latgales lauku skolām un bibliotēkām (Andreja Eglīša dzeja, Ulza Ģērmaņa “Latvju tautas piedzīvojumi” un “Ceļā uz Latviju”, Latvju Enciklopēdija (burt-

nīcas nr. 18 – 31), izdota Zviedrijā no 1950. gada, kā arī dažādi LNF izdevumi). Agņa Baloŗa Zviedrijā izdotā grāmata “*Lettlands och det lettiska folkets historia*” (Latvija un latviešu tautas vēsture) tika dāvināta politiķiem, bibliotēkām un vairākām mācību iestādēm Zviedrijā.

Rikoti vairāki literāturā un vizuālās mākslas konkursi, vērienīgākais no tiem notika Andreja Eglīša simtgadē, kad piedalījās 212 skolēni no 40 pamatskolām.

Atbalsts kultūrai: finanŗi piešķirumi skolēniem, lai viņi varētu doties izglītojošās ekskursijās pa Latviju, uz teātriem un koncertiem. Andreja Eglīša simtgadē 300 skolēni kopā ar skolotājiem varēja noklausīties kantāti “Dievs, tava zeme deg” Rīgas Doma baznīcā. Sniegts atbalsts Latvijas korjiem, lai dotu tiem iespēju viesoties un sadraudzēties ar korjiem Stokholmā.

Atbalsts veselības aprūpei: pateicoties nelaiķes Ritas Grosas (Pertā, Austrālijā) ziedojumam, AELNF tagad var palīdzēt arī veselības jautājumos. Kopš 1990. gada līdz šim seŗas personas savos testamentos novēlējuŗas ievērojumus naudas līdzekļus AELNF darbībai.

No 1990. gada daudz bērnu un trūcīgas ģimenes atbalstos ir saņēmuŗas vairākus miljonus zviedru kronu, kultūra atbalstīta ar pusmiljonu kronu, bet jaunieŗu izglītībā ieguldīti miljoni kronu!

AELNF darbība ir bijusi un joprojām ir iespējama, pateicoties tautieŗu atbalstam un ziedojumiem.

Vissirsnīgākais paldies visiem par līdzdarbību un ceram uz turpmāku sadarbību!

**AELNF saime
Zviedrijā un Latvijā**

Atbalstīsim Latvijas Zemessardzi!

JURIS ULMANIS

Zemessardzes dienestam ir nozīmīga loma Latvijas drošībā. Zemessargi ir brīvprātīgi kareivji, kas ir gatavi veltīt savu laiku, spējas, veselību, enerģiju un noteiktās situācijās pat dzīvību Latvijas valsts un iedzīvotāju aizsardzības uzturēšanai.

Lai zemessargi varētu nodrošināt pilnvērtīgu patrulēšanu dienakts tumšajā laikā, viņiem ārkārtīgi nepieciešams nakts redzamības ekipējums. Tāpēc **līdz pat 18. novembrim** fonds "Zemessargam.lv" uzsāk ziedojumu kampaņu "Palīdzot zemessargam, tu palidzi sev", kuŗas ietvaros aicina iedzīvotājus ziedot šī ekipējuma iegādei.

Latvijā ir 18 Zemessargu bataljoni. Katram no tiem nepieciešams vismaz viens ekipējuma komplekts – nakts redzamības termokamera un nakts redzamības brilles. Šāda komplekta izmaksas ir aptuveni 7800 eiro. Kampaņa ekipējuma iegādei pirmo reizi notika pērn, kad kopumā tā iegādei tika saziēdoti 63 000 eiro, par ko tika iegādāti 12 monokli, 12 tēmekļi un četras kameras. Šī gada mērķis ir savākt 100 000 eiro, kas ļaus iegādāties vismaz 12 ekipējuma komplektus.

Kampaņas vajadzībām ir tapuši trīs videoklipi, kas demonstrē skarbos apstākļus, kuŗos savu ikdieni nereti pavada Latvijas zemessargi – mūsu draugi, paziņas, kaimiņi un radi. Arī klipos redzamie puīši un meitene ir īsti

Raksta autors mācību laikā

Latvijas zemessargi. Pašlaik viņi ir aprikoti un pilnvērtīgi spēj darboties tikai diennakts gaišajā laikā un, atšķirībā no labi aprikota potenciālā ienaidnieka, naktis jūtas neaizsargāti. Pilnvērtīgas patrūlas naktis nav iespējamās bez nakts aprikojuma, un tieši tā iegādei tiek rikota šī ziedojumu kampaņa.

Ziedot iespējams kampaņas mājaslapā www.zemessargam.lv, kas ir izveidota kā internetveikals. Lai ilustrētu ziedojamās summas apmēru, iedzīvotāji tiek aicināti izvēlēties preces, kuŗas var par šo summu iegādāties. Šiem pirkumiem ir tikai ilustratīva nozīme, visi līdzekļi simtprocentīgi tiks atvēlēti kampaņas mērķim – nakts redzamības ekipējuma iegādei. Lapā iespējams

iegūt arī papildu informāciju gan par kampaņu, tās mērķiem, gan Latvijas Zemessardzes dienestu.

Ekipējuma izvēlei un iegādei tiks izraudzīts process, kas pēc būtības atbilst publiskā iepirkuma procesam, nodrošinot caurskatāmību un godīgumu, kā arī veiksmīgāko saziēdoto līdzekļu izlietojumu. Pēc cenu aptaujas principa tiks izvēlēts labākais piedāvājums.

Kampaņu rikos fonds "Zemessargam.lv". Šis kustības autori ir paši zemessargi, bet virzītāji ir Kiberaizsardzības vienības zemessargs Juris Ulmanis, Studentu bataljona zemessargs Juris Ķiploks un kaŗavīrs Jānis Iesalnieks. Kampaņa tiek uzsākta ar mērķi palīdzēt Latvijas Zemessardzei, kas, lai arī ir Nacionālo Bruņoto

spēku vienība, taču sastāv no brīvprātīgajiem, kas ziedo savu laiku un resursus, lai aizstāvētu Latviju un nodrošinātos pret iespējamajiem draudiem.

Zemessardze ne vien piedalās militārās mācībās, lai apgūtu kaujas prasmes, bet nereti palīdz arī civilajās operācijās, piemēram, pazudušu cilvēku meklēšana dienakts tumšajā laikā, dabas kata-

strofu seku novēršana u.c. Apziņot Zemessardzes nepieciešamības, tika nolemts par mērķi izvirzīt nakts redzamības iekārtu iegādi. Redze – tā ir viena no cilvēka maņām. Aizsardzības un drošības nozarē, kuŗā precizitātei ir izšķiroša nozīme, šī maņa ir īpaši svarīga; tas var pārvērsties par dzīvības un nāves jautājumu.

ĪSZIŅAS

Valmiermuižas alus darītavu septembrī apmeklēja izcilāko **Michelin** restorānu pavāru delegācija no **Nīderlandes**, lai aplūkotu dzīvā alus nesteidzīgo tapšanu, kā arī nobaudītu Rīgas – Gaujas gastronomijas reģiona vēstneša – šefpavāra Valtera Zirdziņa – radītos ēdienus un reģionam raksturīgās garšas. Vakariņu laikā viesi akcentēja ēdienu un Valmiermuižas alus filigrāno sadarbību.

Latvijas pārtikas ražotāji no 7. līdz 11. oktobrim piedalījās vienā no lielākajām Starptautiskām pārtikas izstādēm **Anuga 2017** Ķelnē, Vācijā. Tā notiek katru otro gadu, un apmeklētāji ir tikai nozares profesionāļi. Latvijas nacionālajos stendos ar savu produkciju iepazīstina dzērienu un sulu ražotāji SIA "CIDO grupa", SIA "Ilgezem" ("Ilguciema kvass"), SIA "Livonia", maizes un saldumu ražotāji: SIA "Lāči", SIA "Kārumu fabrika", SIA "Pērnē L (Long Chips)", SIA **Cannelle bakery**, piena produkcijas ražotāji: a/s "Jaunpils pienotava", a/s "Cesvaines piens", a/s "Tukuma piens", a/s "Smiltēnes piens", SIA **Top Food** un a/s **Balticovo**.

Latvijas Banka 5. oktobrī izlaidusi dzejnieka Eduarda Veidenbauma (1867–1892) 150 gadu jubilejai veltītu divu sudraba monētu komplektu (3 000 eksemplāru), kuŗa cena Latvijas Bankā – 80 €. Katras nominālvērtība ir 2,50 €. Monētu grafisko dizainu veidojis mākslinieks A. Priedīte, plastisko dizainu – L. Franckeviča. Monētu komplekts izgatavots **Koninklijke Nederlandse Munt** (Nīderlandē). To var iegādāties Latvijas Bankas kasēs Rīgā un Liepājā, kā arī portālā e-monetas.lv

Rēzeknē, Latgales Kultūrvēstures mūzejā, notiks tradicionālā **Vēstures mirkļu pietura "Klementam Mediņam 110"**. Ievērojamā mūzikas pedagoga, kordiriģenta dzīvē Rēzeknei bijusi īpaša vieta, jo mācījies Valsts skolotāju institūtā, dienējis 9. Rēzeknes kājnieku pulkā, strādājis pilsētas skolās par dziedāšanas skolotāju, vadījis mūzikas vidusskolu un diriģējis daudzus kuŗus. Pagājis 110 gadu, kad sākās, un 30, kad beidzās Klementa Mediņa darbīgais un sasniegumiem bagātais radošais mūžs.

Latvijā no 1. oktobra uzsākta pensiju vai to daļas, kas nepārsniedz 349 €, indeksācija, piemērojot indeksu 1,0439, informē Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA). Tas liecina, jo lielāka pensija, jo lielāks būs tās palielinājums. Noteiktā minimālā pensija līdz 20 gadu darba stāžam ir 70,43 € mēnesī, kas no 1. oktobra palielināsies par 3,09 €. Pensijām, kuŗas ir lielākas par 349 € (maksimālā pensija Latvijā ir 19 000 €), tās apmērs palielināsies par 15,32 €. Politiski represētām personām, I grupas invalīdiem un Černobiļas AES seku likvidēšanas dalībniekiem ar indeksu 1,0439 palielinās visu pensiju.

Jūrmalā no 1. oktobra līdz 2018. gada 1. aprīlim par iebraukšanu pilsētā vairs nav jāmaksā 2,0 € nodeva, informē Jūrmalas dome. Iebraukšanas maksa kūrortpilsētas administratīvajā teritorijā ir spēkā kopš 1996. gada. Vasaras sezonā, kad Jūrmalu apmeklē liels skaits viesu un tūristu, ar iebraukšanas maksu tiek regulēta tranzīta transporta plūsma pilsētā, lai saudzētu vidi. Rudens un ziemas periodā, tāpat kā vasarā, automašīnas var novietot bez maksas.

Nicas novada Jūrmalcēmā veidos pretgaisa aizsardzības poligonu, jo tā ir maz apdzīvota vieta un ir iespējams izveidot mācību šaušanai nepieciešamos sauszemes, jūras un gaisa telpas parametrus. Aizsardzības ministrija līdz 2021. gadam liks uzsvāru uz Ādažu poligona (paplašinot no 7 784 līdz 13 410 ha), Alūksnes novada poligona "Lāčusils" (no 64 līdz 2 380 ha), Daugavpils novada "Meža Mackeviči" (no 10 līdz 2 100 ha) un Skrundas pilsētīņas attīstību. Tas kopā izmaksās aptuveni € 25 miljonus.

Kazdangas pili 6. oktobrī notika konference "Svētki Kurzemē. Telpu un galdu dekorēšana piļu un kungu māju interjeros 20. gs. sākumā". Lektors bija arhitekte, Saeimas deputāte, Latvijas Universitātes Humanitāro zinātņu fakultātes profesore Janīna Kursīte-Pakule un arhitekte, vēsturisku ēku arhitektoniski mākslinieciskajā izpētē, konservācijas un restaurācijas projektu izstrādē Kristīne Veinberga.

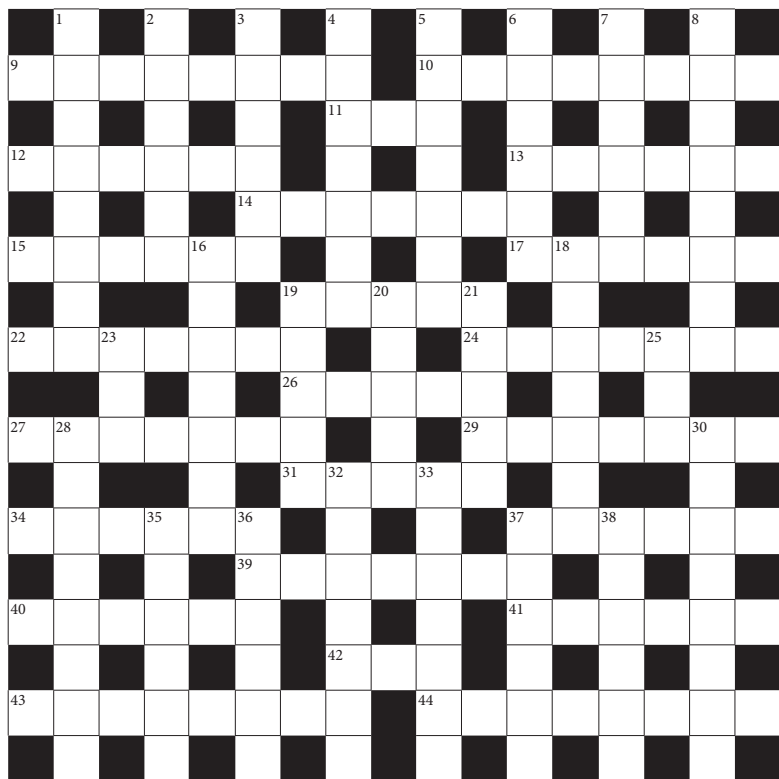
Gulbenes novada vēstures un mākslas mūzejā līdz 28. oktobrim izstādē "Aijā, žūžū, lāča bērni" aplūkojami Gulbenes kultūras centra tautas lietišķās mākslas studijas (TLMS) "Sagša" (vadītāja Biruta Akmentiņa), Stāmerienas tautas nama aušanas un rokdarbu kopas "Saulsvece" (Līga Velpa) dalībnieku un citu novada lietišķās mākslas un amatniecības kopu un individuālo meistarību darbi.

Rīgas Nacionālais zooloģiskais dārzs 14. oktobrī svin 105 gadu jubileju! Esat laipni gaidīti no visiem Latvijas novadiem un pilsētām. No 9. oktobra kases strādās pēc **ziemas laika – no plkst. 10 līdz 16**. Savukārt **26. oktobrim** notiks Latvijā lielāko izaugušo ķirbju svēšana. No decembra vidus līdz 28. janvārim būs Ziemas naktis Zoodārzā.

Īsziņas sagatavoja **Valija Berkina**

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

(1885–1912). 6. Lielī buru kuģi. 7. Vietas izstādes eksponātu izvietojumam. 8. Ģints vecākais tjurku tautām. 16. Pilsēta Inčukalna novadā. 18. Sporta rīks. 19. Upe Gaujas baseinā. 20. Gaŗuma mērvienība angļu mēru sistēmā. 21. Sermuļu dzimtas dzīvnieks. 23. Papagaiļu dzimtas putns. 25. Cilvēka psihes sastāvdaļa. 28. Kādas parādības attīstības virziens. 30. Četrstūrainā plecu sega. 32. Ezers Igaunijā un Krievijā. 33. Mazlēpju dzimtas augs. 35. No dažādu produktu maisījuma pagatavots aukstais ēdiens. 36. Eksāmenu laiks augstskolās. 37. Mākslīgi iegūts halogēns. 38. Apdzīvota vieta Limbažu novadā.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 37) atrisinājums

Limēniski. 1. Tukums. 6. Skatlot. 10. Bažas. 11. Krenķi. 12. Priede. 13. Ziņot. 14. Talons. 16. Aglona. 17. Einšteins. 22. Nodalīt. 23. Antifrīzs. 25. Silgailis. 26. Svētītija. 30. Kalendārs. 34. Kurmis. 35. Sofija. 36. Esene. 37. Ābeles. 38. Fizika. 39. Unāms. 40. Smagas. 41. Maršēt.

Stateniski. 1. Teksts. 2. Krekls. 3. Mūķene. 4. Paviršs. 5. Napoleons. 7. Kārīgs. 8. Lietot. 9. Tievass. 15. "Sibīrijas..." 16. Antikvārs. 18. Koris. 19. Mango. 20. Brūte. 21. Dzija. 24. Miķelsons. 27. Ađenoma. 28. Ekrāns. 29. Trieka. 30. Kijeva. 31. Somija. 32. Siliņš. 33. Sakaut.

Limēniski. 9. Uzbudināt. 10. A. Upiša vēsturiska traģēdija. 11. Sikas monētas Laosā. 12. Apģērba detaļa. 13. Lielas antilopes ar gariem, taisniem rāgiem. 14. Apdzīvota vieta Kocēnu novadā. 15. Otrā gaŗākā upe Eiropā. 17. Vienkāršie mehānismi. 19. Daļas, ko atsevišķi dalībnieki iegulda kopējā projektā. 22. Asa, vircota. 24. Sabiedrisko normu pārkāpums. 26. Naudas vienības Turcijā. 27. Kazrags. 29. Pilsēta Spānijā dienvidos. 31. Vītolu dzimtas koki. 34. Vīrieša vārds (**novembrī**).

37. Meksikāņu rakstnieks (1873–1952). 39. Amerikāņu izgudrotājs (1847–1931). 40. Tēls Z. Ērgles stāstā "Vārnas ielas republika". 41. Teātra mākslinieku kopas. 42. Dabīga ūdensplūsma. 43. Dekorātīvi viršu dzimtas augi. 44. Liks zobens Tuvo Austrumu un Vidējo Austrumu tautām.

Stateniski. 1. Personas, kas iesniedz kasācijas sūdzības. 2. Neliels naudas ziedojums. 3. Novada centrs Latvijā. 4. Vilcienu pastāvīga pieturvieta. 5. Japāņu demokrātiskās dzejas pamatlicējs

Atvadas no ROVFANTAS – sestdien, 28. oktobrī

Būsiet mīļi gaidīti vēl pēdējo reizi apmeklēt Rovfantas muižu un muižas teritoriju sestdien, 28. oktobrī – pirms muiža tiek pārdota.

Muiža un tās teritorija būs pieejama no plkst. 11 līdz 16. Vieglas pusdienas var pasūtīt pie Marijas Valtenbergas, zvanot pa tālr. 01342 714869 vai rakstot e-pasta vēstuli uz functions@rowfanthouse.co.uk.

Sikāka informācija no Marijas vai Rovfantas valdes priekšsēdes Annas Kipluks-Uptonas (anna.upton@btinternet.com).

Ielūdz Rovfantas valde

Latvieši Vācijā

Svētā Ludviķa baznīcā Ludvigshāfenā 8. oktobrī notika Manheimas-Ludvigshāfenas draudzes pilnsapulce, kurā ievēlēja jaunas amatpersonas. No kreisās: mācītājs Rinalds Gulbis, lektore Inese Elizabete Brušteina, kasiere Ilze Seile, draudzes priekšniece diakone Rasma Gundega Ieviņa. Iztrūkst priekšnieces vietnieces un revidentes Kristīnes Dzenes

Vēlaties uzzināt
par tautiešiem Lielbritānijā?

www.latviesiem.co.uk

Esī mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā
BRĪVĀ LATVIJA
iesniedz ērti
no sava datora

307.LV

Sabiedrības integrācijas fonds

Publikācijas šai numurā sagatavotas ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

ZIŅAS **BIZNESĀ PORTĀLS NOZARE.LV** **ARHĪVS** **APSKATI**

PR SERVICE **MEDIJU MONITORINGS** **TULKOJUMI** **FOTO UN VIDEO**

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
marketing@leta.lv
+371 – 672 225 09
www.leta.lv

NEKROPOLE

PERSONU, NOTIKUMU UN KĀPU KULTŪRVĒSTURISKA ENCIKLOPĒDIJA

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju
Nekropole.info arī materiāli,
veicot mērķa ziedojumus. Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav analoga pasaulē. Mēs tveram pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi, ap kuŗu viss griežas, liekot Latviju.

Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

Skatiet – **www.nekropole.info**!

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS:
NB! 60 eiro

Pasta adrese:

Gertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-15

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Gertrūdes iela 27, Rīga,
LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk: 9-13)
Tāl: (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tāl: 0178823438, fakss 0178822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņem Rietumu abonementus, izņemot
Vācijas un Zviedrijas.

Pārstāvniecība Anglijā: Terēze Bogdanova, tālr.:
07788790952, e-pasts: tereze.bogdanova@inbox.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 75; 12 mēnešiem GBP 145. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adrese sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Liel-britānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 875; 12 mēneši SEK 1550.
NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-FÖRBUNDI SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administratore +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 155 eiro; 6 mēn. – 85 eiro; BL konts Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts IBAN: DE9420010020027151204, BIC: PBNKDEFF. Adrese abonēšanas jautājumiem: Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 85 eiro; 12 mēnešiem 155 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 33 eiro, 12 mēnešiem 55 eiro.

Digitālā avīze – 55 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā GBP 3,50 (EUR 6) par 10 mm augstu vienslejiņā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK 600.

Komerātie sludinājumi €7 (EUR 12) par 1 sejas cm. Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, inīcijām vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijas minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper

published by the Latvian Publishers Association,

Gertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia

Iespiests: SIA EŅEKO, Rīga

RADI UN DRAUGI 20 YEARS
★★★★ VIESNĪCA • HOTEL

VIESNĪCA "RADI UN DRAUGI" - JŪSU VIESNĪCA RĪGĀ!
72 labiekārtotas un mājīgas istabas (cena no 51EUR) / Bagātīgas brokastis iekļautas viesnīcas cenā / Konferenču zāle / Restorāns NIKLĀVS

Mārstaļu iela 1, Rīga, LV-1050, Latvija T: +371 67820200 E: reservation@draugi.lv
www.hotelradiundraugi.lv

MATĪSS KUKAINIS
ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Vaļņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

"LATVIJAS GRĀMATA"

Rakstiet, zvaniet, un grāmatas Jums piesūtīs pa pastu.

SIA "L. Grāmata"
Rīga, Elijas iela 17, LV-1050
Tāl. +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

SPORTS

SPORTS

SPORTS

LOK UN LATVIJAS
SPORTA MŪZEJS VEIDOS
OLIMPIEŠU GODA ZĀLI

Gatavojoties Latvijas simtgades svinībām, Latvijas Olimpiskā komiteja (LOK) un Latvijas Sporta muzejs iekārtojuši izveidot pastāvīgu muzeja ekspozīciju "Latvijas Olimpiēšu goda zāle – "Zelts. Sudrabs. Bronza". Tā stāstīs par Latvijas olimpiēšu gaitām un sasniegumiem Olimpiskajās spēlēs. Lai sāktu darbu pie šādas Goda zāles izveides, 27. septembrī Latvijas Sporta muzejā tika parakstīts sadarbības līgums, kas paredz ne tikai ekspozīcijas izveidi, bet arī sadarbību Olimpiskās un sporta izglītības jomā, Latvijas olimpiēšu un sporta vēstures izpēti, pētniecības un apguves ziņā, sporta un Olimpiskās vēstures muzeja krājumu papildināšanā un pilnveidošanā u. c. jomās.

Sadarbības līgumu parakstīja LOK prezidents Aldons Vrubļevskis un Latvijas Sporta muzeja direktore Agra Brūne (*attēlā*), un

tas ir spēkā līdz 2020. gada 31. decembrim. "Viens no Latvijas Olimpiskās komitejas mērķiem ir veicināt Olimpisko izglītību, veidojot un realizējot ar Olimpisko kustību saistītas izglītības un kultūras programmas," sacīja LOK prezidents Aldons Vrubļevskis. "Mūsu kā organizācijas un Latvijas Sporta muzeja intereses šajā jautājumā sakrīt, līdz ar to esmu gandarīts, ka tiks izmantots abu iestāžu rīcībā esošais resurss un intelektuālais potenciāls." Sadarbības apliecinājumam LOK prezidents Aldons Vrubļevskis dāvāja Sporta muzejam Latvijas olimpiēšu sporta tērpu no *Rio-2016* kolekcijas, kā arī vēsturisku Latvijas Ziemas sporta savienības valdes sežu protokolu grāmatu par periodu no 1930. gada janvāra līdz 1940. gada janvārim.

VALDIS VALTERS UZŅEMTS
FIBA SLAVAS ZĀLĒ

Divkārtējais Eiropas čempions Valdis Valters 30. septembrī Šveices pilsētā Ženēvā tika uzņemts Starptautiskās Basketbola federācijas (FIBA) Slavas zālē.

Valters tika iekļauts Slavas zāles sestajā izlaidumā (*FIBA Hall of Fame Class of 2017*) kopā ar Šakilu O'Nilu (ASV), Toniju Kukoču (Chorvatija), Mikiju Berkoviču (Izraēla), Pero Kameronu (Jaunzēlande) un Raziju Mujanoviču (Bosnija un Hercegovina). Vienlaikus ar sešiem spēlētājiem Slavas zālē tika uzņemts leģendārais Ser-

bijas treneris Dušans Ivkovičs un 1992. gada ASV vīriešu basketbola valstsvienība jeb *Dream Team*. Minētie dalībnieki tika izraudzīti starp vairāk nekā 150 kandidātiem. Valtera lielākais slavas laiks bija 20. gadsimta 80. gadu pirmajā pusē, kad viņš PSRS izlases sastāvā kļuva par divkārtēju Eiropas čempionu (1981, 1985). Latvietis abos gadījumos tika iekļauts finālturnīra simboliskajā piecniekā, turklāt 1981. gadā Prāgā tika atzīts par vērtīgāko spēlētāju. Valtera panākumu sarakstu papildināja triumfs 1982. gada Pasaules kausa izcīņā Kolumbijā. Spēlētāja rēķinā ir arī sudraba medaļa 1986. gada Pasaules kausa izcīņā, kā arī *Euro-Basket 1987* sudrabs un *Euro-Basket 1983* bronza.

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas Valters pārstāvēja valstsvienību 1992. gada Olimpisko spēļu kvalifikācijas turnīrā Spānijā. Viņš turpināja aktīvās basketbolista gaitas līdz 40 gadu vecumam, izcīnot trīs Latvijas meistara titulus ar BK *Brocēni* komandu.

Lielākais nopelns – Latvijas Jaunatnes basketbola līgas izveide.

Valdis Valters ir otrais Latvijas basketbolists, kurš uzņemts FIBA Slavas zālē. Eiropas visu laiku labākā centra spēlētāja Uljana Semjonova piedalījās Slavas zāles pirmajā izlaidumā 2007. gadā, pirms tam tiktot uzņemta arī Džeimsa Neismita vārdā nosauktajā Basketbola Slavas zālē.

ŠACHS

Urugvajes galvaspilsētā notika pasaules meistarsacīkstes jauniešiem vecuma grupās U-14, U-16 un U-18, kurās startēja deviņi Latvijas sportisti. Labāko vietu no mūsējiem negaidīti ieņēma **Arsens Bataševs** (reitings 2058), kurš ar 6,5 punktiem no 11 iespējamajiem U-16 grupā ieņēma augsto 20. vietu.

Arsens Bataševs

Bataševs bija vienīgais no Latvijas šahistiem, kuram pēdējā kārtā izdevās izcīnīt uzvaru. Tātanas Voronovas audzēknis panākumu pēdējā kārtā ar baltajām

figurām guva pret reitingā daudz augstāku vācieti FM Aleksandru Rīsu (2353). Pērn Eiropas meistarsacīkstēs savā vecuma grupā Bataševs ierindojās tikai 110. vietā, bet savās pēdējās PM viņš bija 135. pozīcijā. Bataševa ieņemtā vieta ir augstākā mūsu valstij PM kopš 2009. gada, kad Toms Kantāns, kurš šobrīd jau kļuvis par lielmeistaru, ieņēma 19. vietu.

FUTBOLS

Latvijas futbola izlase 2018. gada Pasaules kausa (PK) izcīņas kvalifikācijas cikla priekšpēdējā spēlē viesos spēlēja neizšķirti 0:0 ar Fēru salu futbolistiem, tādējādi pārtraucot deviņu zaudējumu sēriju.

Latvijas valstsvienība joprojām nespēj tikt pie uzvaras. Iepriekšējais panākums tika gūts pagājušā gada 6. septembrī Pasaules kausa izcīņas kvalifikācijas pirmajā spēlē pret Andoru, bet pēc tam nu jau desmit cīņās pēc kārtas uzvaras garša nav izjusta.

Citās spēlēs mūsu grupā: Andora – Portugale 0:2 (0:0), Šveice – Ungārija 5:2 (3:0).

Turnīra tabula pirms pēdējās kārtas. Komanda, vārtu starpība, punkti.

1. Šveice	18:3 24
2. Portugale	28:4 21
3. Ungārija	11:9 10
4. Fēru salas	4:15 9
5. Latvija	3:18 4
6. Andora	2:17 4

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

ANGLIJA

Baltiešu jauno mūziķu koncerts *St. Peter's Church, Kensington Park Road, London, W11 2PN* (tuvākā metrostacija *Notting Hill Gate*) sestdien, **21. oktobrī**, plkst. 15. Gadskārtējo koncertu rīko Baltiešu padome. Ieejas maksa £10, studentiem un pensionāriem £5.

DIEVKALPOJUMI
APVIENOTAJĀ LONDONAS
LATVIEŠU EV. LUT. UN
MIERA DRAUDZĒ

Svētdien, **8. oktobrī**, plkst. 14 Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu. Dievkalpojumā piedalīsies Londonas latviešu koris, būs arī nodarbības bērniem. Svētdien, **22. oktobrī**, plkst. 14 Reformācijas dievkalpojums ar dievgaldu Ticības atjaunošanas svētku iezīmē.

ZIEMEĻANGLIJAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

Bradfordā, Vācu baznīcā (*The German Protestant Church*), 29 *Great Horton Road, Bradford, BD7 1AA*, svētdien, **15. oktobrī**, plkst. 11 Pļaujas svētku dievkalpojums.

MANČESTERAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

"**Straumēnos**", Zaļajā zālē, *Catthorpe Manor, Lilbourne Road, Catthorpe, Lutterworth, LE17 6DF*, svētdien, **22. oktobrī**, plkst. 10 dievkalpojums.

AUSTRUMANGLIJAS
DRAUDZE, māc. V. Vāvere

Piterborovā, *St. Mark's Church Centre, Peterborough, PE1 2SN*, sestdien, **14. oktobrī**, plkst. 16 Pļaujas svētku dievkalpojums.

ZVIEDRIJA

Andreja Eglīša Latviešu Nacionālais fonds (AELNF) Zviedrijā aicina atzīmēt fonda **70 gadu pastāvēšanu**, apmeklējot jubilejas koncertu un tam sekojošu saviesīgo vakaru sestdien, **14. oktobrī**, plkst. 16 Somu baznīcā, *Slottsbacken 2*, Stokholmas vecpilsētā. Uz jubilejas sarīkojumu aicina AELNF valde.

Latviešu pensionāri Stokholmā, Igaunņu namā, *Wallingatan 34*, laipni ielūdz uz programmu ar referātu un kafijas galdu **17. oktobrī** plkst. 13 – **Pētra Inna Inņinberga dzīvesstāsts un foto**.

Tiks rādītas bildes no Rīgas septiņdesmitajiem gadiem, kad Petra kopā ar savu mammu atgriezās Latvijā, un daudzas citas bildes no ceļojumiem Somijā, Krievijā un Norvēģijā.

DIEVKALPOJUMI

Upsalas ev. lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums svētdien, **15. oktobrī**, plkst. 16 Vindhemas baznīcā (*Vindhems kyrka, Vindhemsgatan 9, Upsalā*). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde. Pēc dievkalpojuma draudzes namā sarīkojums. Visi miļi gaidīti!

Stokholmas Sv. Ērika katoļu katedrāles kriptā svētdien, **22. oktobrī**, plkst. 12 latviešu dievkalpojums (*Folkungagatan 46*, pazemes vilciena pietura: *Medborgarplatsen*). Bīskapu kriptā atrodas zem katedrāles. Īaīet lejup, pa kreisi no katedrāles galvenās

fasādes, līdz pirmajām puspagrābām durvīm labajā pusē).

Plkst. 15 **Svecīšu vakars** pie latviešu atdusas vietām Ziemeļu kapsētā. Adrese: *Katolska kyrkogården, Grind 6, Solna*. Ar 515. autobusu no *Odenplan* vai no Solnas stacijas līdz pieturai *Linvävarterpet*. Ar mašīnu pa E4 līdz *Linvävarterpet*.

UPSALAS ev. lut. draudzes Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums sestdien, **4. novembrī**, plkst. 11 Vindhemas baznīcā (*Vindhemskyrka, Vindhemsgatan 9, Upsalā*). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde. Visi miļi gaidīti!

STOKHOLMAS ev. lut. draudzes Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums sestdien, **4. novembrī**, plkst. 13 Somu baznīcā (*Finska kyrkan, Slottsbacken 2B-C, Gamla Stan, Stockholm*). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde, pie ērģelēm Rūta Baumgarte. Dievkalpojumu kuplinās Daiga Kivleniece kopā ar mūzikantiem. Pēc dievkalpojuma draudzes namā kafijas galds. Visi miļi gaidīti!

GĒTEBORGAS ev. lut. draudzes Latvijas valsts svētku dievkalpojums svētdien, **12. novembrī**, plkst. 14 Hāgas baznīcā (*Haga kyrka, Haga Östergata 30, Gēteborgā*). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde, pie ērģelēm *Peter Wågsjö*. Dievkalpojumu kuplinās kokles un dziesmas. Pēc dievkalpojuma sadraudzība Hāgas draudzes telpās. Visi miļi gaidīti!

STOKHOLMAS Ekumenis-

kais Latvijas valsts svētku dievkalpojums sestdien, **18. novembrī**, plkst. 14 Ādolfā Fredrika baznīcā (*Adolf Fredriks kyrka, Holländargatan/Sveavägen, Stockholm*). Dievkalpojumā piedalās mācītāji Ieva Graufelde, Dr. Normunds Kamergrauzis, un priesteris Andris Priede. Pie ērģelēm *Gundega Novotny*. Dievkalpojumu kuplinās skolēni no Stokholmas latviešu skolas un Stokholmas latviešu koris. Visi miļi gaidīti!

ESKILSTŪNAS ev. lut. draudzes Latvijas valsts svētku dievkalpojums svētdien, **19. novembrī**, plkst. 15 Svētā Andreas baznīcā (*Sankt Andreas kyrka, Vasavägen 42, Eskilstunā*). Mācītāja Zilgme Eglīte, pie ērģelēm *Viola Rosenquist*. Pēc dievkalpojuma sadraudzība pie kafijas galda.

VĀCIJA

Lībekā, Lorenca baznīcā, **14. oktobrī** plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Liene Orinska. Pēc dievkalpojuma uzkodas.

Bekhofas latv. baznīcā (*Am Beckhof 44, Bielefeld*) **15. oktobrī** plkst. 14.30 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Minhenes Latviešu luterāņu draudze ielūdz uz Pļaujas svētku dievkalpojumu ar dievgaldu svētdien, **15. oktobrī**, plkst. 12 Minhenē, *Augustinum Neufriedenheim Simeona kapella, Stiftsbogen*

74, 81375 München. Dievkalpojumu vadīs mācītāja Dr. Ilze Kezberē-Hārle. Pēc dievkalpojuma sadraudzība tuvējā kafējnīcā. Miļi aicināti latvieši ar radiem un draugiem no tuvienu un tālienes!

Memmingenā, Kristus baznīcā, *Dunantstr. 8*, svētdien, **22. oktobrī**, plkst. 11.15 dievkalpojums. Māc. Elmārs E. Rozītis. Sekos kafijas galds draudzes namā.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, *Butjadinger Str. 59*, **22. oktobrī** plkst. 11 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, *Hohenzollernstr. 54*, **29. oktobrī** plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galda.

Ludvigshāfenā, Svētā Ludviķa baznīcā, *Sankt Ludwig, Bismarck un Wredestrasse* krustojumā, svētdien, **12. novembrī**, plkst. 15 dievkalpojums ar dievgaldu.

Esslingenā, Dienvidus baznīcā, *Suedkirche, Spitalsteige 3*, Reformācijas dienas priekšvakarā pirmdien, **30. oktobrī**, plkst. 19 Tematisks sarunu vakars MĀRTIŅŠ LUTERS – TOREIZ UN TAGAD. Īsas skices par renesanses laikmetu, cilvēku un reformatoru Mārtiņu Luteru, viņa kontaktu ar Latviju, viņa izraisītām pārmaiņām toreiz un tagad. Pa starpu pārrunas, Lutera dziesmas, "Zini un mini", tēja/kafija. Rita Ciemleja, Dmitrijs Hotčenko, māc. Elmārs E. Rozītis.